

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

“ ออเรียเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย

"Anorexia" , The obsession of beauty world

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์

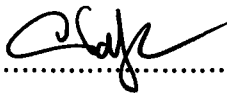
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

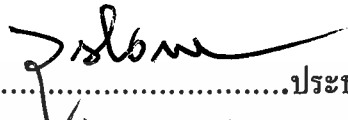
ปีการศึกษา 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

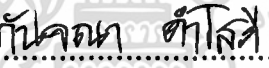
..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..........ประธานกรรมการ
(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)
..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงห์เสนี)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

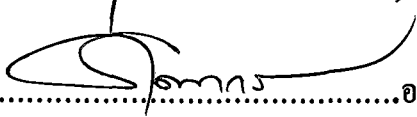
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์ริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี)

..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)
..........กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร ochaชีวะ)

..........กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
..........กรรมการ (อาจารย์ชนดล ตีรุจเจริญ)

..........กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)
..........กรรมการ (อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

..........กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อติดา จันทังเพ็ชร)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร ochaชีวะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ “ อนอเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย
"Anorexia" , The obsession of beauty world
ชื่อ ปิยนุช ตรีคุณประภา
รหัสนักศึกษา 47020275
สาขาวิชา ภาพพิมพ์
ภาควิชา วิจิตรศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2550
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณากร คชาชีวะ

บทคัดย่อ

เมื่อไรที่ยืนมองตัวเองในกระจก แล้วตอบกับตัวเองว่า ทำไมไม่ผอมกว่านี้ จะสวยขึ้นอีก ต้องการลดน้ำหนักมากจนเกินไปและประสบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคที่ผิดปกติ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย แม้กระทั่งอาจต้องสูญเสียไปเพราะการลดน้ำหนักที่ผิดๆ

ปัจจุบันผู้หญิงส่วนใหญ่จะกลัวอ้วน สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงทั้งหลาย โดยเฉพาะวัยรุ่นกลัวความอ้วนเพราะวัฒนธรรมความผอม โดยจะเห็นได้จากสื่อต่างๆ ผู้หญิงทั้งหลายจึงถูกครอบงำด้วยอุดมการณ์แห่งความผอม นอกจากหน้าตาที่ต้องขาวใส แล้ว สวยต้องผอม อีกด้วย เมื่อผอมผู้หญิงก็จะได้รับคำชมเชย ทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ในขณะที่คนอ้วนต้องถูกมองด้วยสายตาแปลกๆ และไม่เป็นที่จดจาดึงใจของเพศตรงข้าม

ปัจจุบันวัยรุ่นได้เปลี่ยนแปลงค่านิยมในเรื่องรูปร่างค่อนข้างมาก โดยนิยมคนผอม โดยมีค่านางแบบและสื่อโฆษณาเป็นตัวกระตุ้น บางคนต้องพึ่งยาเพื่อลดน้ำหนัก ความผิดปกติเกี่ยวกับการกินเป็นปัญหาเนื่องจากพฤติกรรมในการรับประทานอาหาร โดยการลดอาหารอย่างมากหรือรับประทานอาหารโดยไม่จำกัด ความผิดปกติเกี่ยวกับการกินมักจะพบร่วมกับปัญหาเรื่องซึมเศร้าหรือความวิตกกังวล สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดโรคของคนกลัวอ้วนคือ

อนอเร็กเซีย เนอร์โวซา เป็นความผิดปกติเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร ผู้ที่เป็นจะคลั่งไคล้ความผอม มีความกลัว หวาดวิตกอย่างมากเกี่ยวกับน้ำหนักตัว หมกมุ่นครุ่นคิดอยู่กับรูปร่างของตนเอง จึงพยายามลดน้ำหนักด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ล้วงคอให้อาเจียน ใช้อาหารยา ยาลดความอยากอาหาร ยาขับปัสสาวะ พวกเขามีความเชื่อตลอดเวลาว่าตนเองอ้วน ไม่ว่ารูปร่างจะผอมแค่ไหนก็ตาม

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มระลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดพร้อมทั้งอบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก และความปรารถนาดี ต่อตัวข้าพเจ้าเข้าสถาบันการศึกษาและคณาจารย์ทุกท่านตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบันที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอน ทั้งชี้แนะในสิ่งที่ถูกที่ควรและเป็นประโยชน์ต่อตัวข้าพเจ้า ในการสร้างสรรค์ผลงานในชุดศิลปนิพนธ์นี้จนสำเร็จด้วยดีทุกประการ

นางสาว ปิยนุช ศรีคุณประภา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	2-9
วัตถุประสงค์ของ โครงการ	9
ขอบเขตของ โครงการ	9
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	10
ที่มา	10-12
อิทธิพลจากผลศิลปะ	13-30
แนวความคิด	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	32-33
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	34-45
กระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะ	46-48
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	49
รูปผลงาน	50-55
การวิเคราะห์ทัศนธาตุ	56-60
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	61-67
บทที่ 5 บทสรุป	68
บรรณานุกรม	69
ภาพผลงานศิลปะ	70-76
ประวัติผู้เขียน	77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพอิทธิพลจากผลงานศิลปะ	13-30
ภาพประกอบภาพร่าง และการพัฒนาภาพร่าง	34-45
ภาพผลงาน	50-55
ภาพประกอบวิเคราะห์ทัศนธาตุ	56-60
ภาพวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ และภาพวิเคราะห์โครงสร้าง	60-67
ภาพผลงานศิลปะ “ อนอเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 1	71
ภาพผลงานศิลปะ “ อนอเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 2	72
ภาพผลงานศิลปะ “ อนอเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 3	73
ภาพผลงานศิลปะ “ อนอเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 4	74
ภาพผลงานศิลปะ “ อนอเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 5	75
ภาพผลงานศิลปะ “ อนอเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 6	76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

คนอยากผอม มีหลายประเภท กลุ่มหนึ่งอยากผอมเนื่องจากมีความจำเป็นทางอาชีพ เช่น ดาราหรือนางแบบที่ต้องการคนที่รูปร่างผอมบาง เพื่อเวลาเข้ากล้องจะได้ไม่ดูอวบอ้อมมากเกินไป กลุ่มที่ 2 เป็นพวกอยากมีรูปร่างตามแฟชั่นและค่านิยมของสังคม คือตามกลุ่มที่ 1 อีกที ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงวัยรุ่น และกลุ่มที่ 3 ซึ่งอาการอยากผอมรุนแรงขึ้น จนกลายเป็น โรค เพราะการรับรู้ต่อรูปร่างของตนผิดปกติไป ผอมอย่างไรก็รู้สึกว่าตัวเองอ้วน และต้องการลดน้ำหนักลง ไปอีก กลุ่มสุดท้ายนี้อาจเป็นอันตรายจากการขาดอาหารถึงเสียชีวิตได้

ปัจจุบันผู้หญิงส่วนใหญ่จะกลัวอ้วน สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงทั้งหลายโดยเฉพาะวัยรุ่นกลัวความอ้วนเพราะวัฒนธรรมความผอม โดยจะเห็นได้จากสื่อต่างๆ ผู้หญิงทั้งหลายจึงถูกครอบงำด้วยอุดมการณ์แห่งความผอม นอกจากหน้าตาที่ต้องขาวใส แล้ว สวยต้องผอม อีกด้วย เมื่อผอมผู้หญิงก็จะได้รับคำชมเชย ทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ในขณะที่คนอ้วนต้องถูกมองด้วยสายตาแปลกๆ และไม่เป็นที่ตรงตาต้องใจของเพศตรงข้าม

ปัจจุบันวัยรุ่นได้เปลี่ยนแปลงค่านิยมในเรื่องรูปร่างค่อนข้างมากโดยนิยมคนผอม โดยมีดารานางแบบและสื่อโฆษณาเป็นตัวกระตุ้น บางคนต้องพึ่งยาเพื่อลดน้ำหนัก ความผิดปกติเกี่ยวกับการกินเป็นปัญหาเนื่องจากพฤติกรรมในการรับประทานอาหาร โดยการลดอาหารอย่างมากมาหรือรับประทานอาหารโดยไม่จำกัด ความผิดปกติเกี่ยวกับการกินมักจะพบร่วมกับปัญหาเรื่องซึมเศร้าหรือความวิตกกังวล สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดโรคของคนกลัวอ้วนคือ

อนอเร็กเซีย เนอร์โวซา เป็นความผิดปกติเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร ผู้ที่เป็นจะคลั่งไคล้ความผอม มีความกลัว หวาดวิตกอย่างมากเกี่ยวกับน้ำหนักตัว หมกมุ่นครุ่นคิดอยู่กับรูปร่างของตนเอง จึงพยายามลดน้ำหนักด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ล้วงคอให้อาเจียน ใช้น้ำระบาย ยาขับปัสสาวะ พวกเขามีความเชื่อตลอดเวลาว่าตนเองอ้วน ไม่ว่าจะรูปร่างจะผอมแห่งขนาดไหนก็ตาม โรคนี้มักเกิดกับวัยรุ่นหญิง(ประมาณ 95 %) เด็กผู้หญิงวัย 12-18 ปี จะเป็นโรค anorexia nervosa ประมาณ 1:100 ถึง 1:800 แต่ก็เกิดกับวัยรุ่นชายได้เช่นกัน รวมทั้งหญิงสาวและชายหนุ่ม (อัตราการเกิดพบในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย 10:1) anorexia nervosa ไม่ใช่ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องอาหารและน้ำหนักตัวเท่านั้น แต่เป็นปัญหาทางอารมณ์ด้วย อาการที่เกิดร่วมคือ ความรู้สึกซึมเศร้า และอาการย้ำคิดย้ำทำ ผู้ที่เป็นโรคนี้อาจมีความรู้สึกเป็นสุขและประสบความสำเร็จอย่างมาก หากสามารถอดอาหารเพื่อให้ร่างกายผอมเพริ้วได้ เมื่อชีวิตยุ่งเหยิง สับสนหรือเจ็บปวดทางอารมณ์ การควบคุมน้ำหนักและอาหารจะเป็นความพึงพอใจที่สำคัญสำหรับเขา พวกเขาส่วนใหญ่เป็นคนที่ต้องการความสมบูรณ์แบบในชีวิต มักเป็นนักเรียนที่ดี ชอบเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและชุมชน ถ้าเรียนไม่ได้เกรดสูง ๆ หรือทำอะไร

ได้ไม่เพียงพร้อมดีเลิศก็จะตำหนิตัวเอง ทุกวันนี้พฤติกรรมการลดน้ำหนักมีผลมาจากแรงกดดันของสังคมด้วย เช่น ชื่นชมคนรูปร่างผอม ซึ่งสะท้อนให้เห็นทางโฆษณาและสื่อต่าง ๆ ดังนั้นกลุ่มเสี่ยงที่จะเป็นโรคนี้ นอกจากเด็กสาววัยรุ่น วัยรุ่นและหญิงสาวแล้ว อาจรวมไปถึงพวกนักแสดง นักเต้นรำ นางแบบนายแบบ นักกีฬาและผู้ที่ต้องปรากฏโฉมทางโทรทัศน์หรือบนจอเงินด้วย

ความสำคัญของโครงการ

1. เพื่อให้เห็นถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงทั้งหลาย โดยเฉพาะวัยรุ่นกลัวความอ้วนเพราะวัฒนธรรมความผอม โดยจะเห็นได้จากสื่อต่างๆ ผู้หญิงทั้งหลายจึงถูกครอบงำด้วยอุดมการณ์แห่งความผอม
2. เพื่อให้เห็นถึงผลเสียของการเป็นโรค อนอเร็กเซีย เนอร์โวซาที่เกิดจากพฤติกรรมการบริโภคที่ผิดปกติ
3. เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการรักษาโรคอนอเร็กเซียและให้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดูแลและการอยู่ร่วมกันกับผู้ป่วย
4. เพื่อให้เข้าใจว่า คนทุกคนมีความแตกต่าง ทุกคนมีพันธุกรรม รูปร่างที่ต่างกัน ถึงแม้จะทานอาหารเหมือนกัน ออกกำลังกายเหมือนกัน แต่ก็ไม่มีทางเหมือนกันหมดได้ อย่าเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับเพื่อนหรือคนอื่นๆ คนที่หุ่นดีเพราะคนที่เป็นที่ยอมรับในสังคมอาจจะไม่ใช่คนสวยหรือรูปร่างดีเสมอไป เราต้องหาจุดเด่นของตัวเองและภาคภูมิใจกับสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่ 5. เพื่อจะได้ระวังและป้องกันรวมไปถึงการเกิดค่านิยมที่ผิดๆ ที่ไปสู่การเป็นโรค อนอเร็กเซีย ซึ่งมีสัญญาณเตือนภัยที่พึงระวังไว้ ได้แก่
 - * การอดอาหารเพื่อให้น้ำหนักลด เพิกเฉยต่อความหิว
 - * หวาดกลัวเมื่อน้ำหนักเพิ่ม
 - * ออกกำลังกายหักโหม
 - * มีขนอ่อนขึ้นตามร่างกายและใบหน้า ผิวหนังแห้งและเหลือง
 - * มีความรู้สึกไวต่ออุณหภูมิที่ลดลง มักบ่นหนาวเนื่องจากอุณหภูมิของร่างกายลดลง(hypothermia)
 - * ผอมร่วง เล็บและผมแตกเปราะง่าย ผมบางลง
 - * เจ็บป่วยบ่อย
 - * การรับรู้เกี่ยวกับรูปร่างผิดปกติ คือรู้สึกว่าคุณเองอ้วนทั้ง ๆ ที่ผอมมาก
 - * ทรมานกับความรู้สึกซึมเศร้า
 - * พฤติกรรมการกินจะแปลกออกไป เช่น ตัดแบ่งอาหารเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ปฏิเสธที่จะกินต่อหน้าคนอื่น ๆ ยัดเยียดอาหารของตนเองให้คนอื่น
 - * เด็กผู้หญิงจะมีอาการขาดประจำเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

* อารมณ์เสียบ่อย ขาดสมาธิ มักนึกถึงเรื่องอาหารอยู่เสมอ

อันตรายจาก anorexia nervosa

คนที่มีอาการหนัก ๆ จะเสี่ยงต่อการเสียชีวิตได้(พบได้ร้อยละ 0.5-1.0) อัตราตายในระยะยาวสูงถึง ร้อยละ 10

* นักจิตวิทยา 8 สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต

บางตำรากล่าวว่าร้อยละ 5-18 ซึ่งเกิดจากการขาดสารอาหาร การฆ่าตัวตาย และความไม่สมดุลของสารเคมีในร่างกาย(electrolyte imbalance) โรคนี้อาจเป็นครั้งเดียวแล้วรักษาหายเลย หรืออาจเป็น ๆ หาย ๆ แบบเรื้อรัง

การรักษา

คนที่ป่วยเป็นโรค anorexia nervosa มักเชื่อว่าพวกเขาไม่ผิดปกติ ผู้ป่วยที่เป็นโรคในระยะเริ่มต้น (น้อยกว่า 6 เดือน) จะรักษาได้ง่ายกว่า หากจะประสบความสำเร็จในการรักษา ผู้ป่วยต้องมีความปรารถนาที่จะปรับเปลี่ยนและต้องอาศัยการช่วยเหลือจากครอบครัวและเพื่อนฝูงด้วย คนที่มีอาการมาเป็นเวลานาน แพทย์ต้องรับรักษาไว้ในโรงพยาบาล กระบวนการรักษานอกจากจะปรับเปลี่ยนนิสัยการกินแล้ว ผู้ป่วยต้องได้รับการปรึกษาเป็นเวลา 1 ปีหรือมากกว่านั้น จนสามารถปรับเปลี่ยนความคิดความรู้สึกที่เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาความผิดปกติเกี่ยวกับการรับประทานอาหารได้ ความรู้สึกที่ว่าคือ ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องน้ำหนัก ปัญหาครอบครัว ปัญหาการขาดความภาคภูมิใจในตนเอง และผู้ป่วยบางคนต้องได้รับการบำบัดเพื่อลดอาการซึมเศร้า เพื่อนและครอบครัวจะช่วยเหลือได้อย่างไร

เพื่อนฝูงและคนในครอบครัวที่ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือมักพบกับพายุอารมณ์ของผู้ที่เป็น anorexia nervosa เช่น ความโกรธ ใบน้ำที่เย็นชา การพยายามหลบหลีกหนีหน้า การปฏิเสธปัญหาหลายครอบครัวพบว่าเสียงหัวเราะและอารมณ์ขันได้โอบอุ้มจากไป พ่อแม่ที่มีลูกเป็นโรคนี้มักจะรู้สึกผิด หวั่นวิตก คับข้องใจ และบางคนที่รู้สึกโกรธ คำแนะนำคือ

* เมื่อใดที่เห็นสัญญาณภัยของ anorexia nervosa ให้รีบปรึกษาแพทย์ ยังได้รับการรักษาเร็วเท่าใดก็จะมีโอกาสหายได้ไว คนในครอบครัวอาจต้องเข้าร่วมรับการให้คำปรึกษา เพื่อจะได้มีแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ป่วย หรือสามารถจัดการกับความขัดแย้งได้อย่างเหมาะสม

* จัดเตรียมอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ มีประโยชน์ต่อร่างกาย ควรรับประทานอาหารร่วมกันอย่างน้อยวันละครั้ง สร้างบรรยากาศที่อบอุ่น สนุกสนาน อย่าเคี่ยวเข็ญให้ผู้ป่วยรับประทานอาหาร เพราะจะทำให้เกิดความขัดแย้งกัน นอกจากนี้จะมีวิธีการจัดการกับความขัดแย้งนั้น สำรับการพูดคุยไม่ควรพูดถึงเรื่องอาหาร จำนวนแคลอรี และเรื่องน้ำหนัก

* สื่อสารให้ผู้ป่วยรับรู้ว่าคุณยอมรับเขาแม้ว่าเขาจะไม่สมบูรณ์แบบก็ตาม วางแผนการออกกำลังกาย

ร่วมกัน เป็นการออกกำลังกายที่พอดี ๆ ไม่มากเกินไป ควรเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่สร้างความสนุกสนาน เช่น ขี่จักรยาน ว่ายน้ำ เดินทางไกล จะดีกว่าการใช้เครื่องออกกำลังกายตามโรงยิม ควรจัดสรรเวลาสำหรับออกไปสูดอากาศนอกบ้านบ้าง และลดเวลาดูโทรทัศน์ เล่นวิดีโอเกมและคอมพิวเตอร์ลง

* คนที่อยู่ใกล้ขีดผู้ป่วย anorexia nervosa ควรรู้จักดูแลตนเองด้วย เมื่อใดที่รู้สึกเครียด ให้พยายามลดความเครียดของตนเองด้วยการทำงานอดิเรก ออกกำลังกายที่ผ่อนคลายทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น โยคะ ชีกง รำมวยจีน เป็นต้น

การป้องกัน

* ไม่วิพากษ์วิจารณ์รูปร่างของตนเองและผู้อื่น และไม่เหยียดหรือหยอกเย้าเกี่ยวกับเรื่องรูปร่าง ไม่ว่าจะเป็นการทำเพื่อความสนุกสนานหรือเอ็นดูก็ตาม

* สร้างความภาคภูมิใจกับคุณสมบัติอื่น ๆ แทนการชื่นชมในเรื่องรูปร่างหน้าตา เช่น ชมเชยที่พฤติกรรม ไม่ใช่ความสวยงามหรือสิ่งภายนอก

* ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการรับประทานอาหาร คือ มีสมาชิกในครอบครัว(พ่อแม่ พี่สาว น้องสาว) และมีเพื่อน ๆ อดอาหารลดน้ำหนัก ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี ดังนั้น ควรเน้นการสร้างพฤติกรรม การกินที่เหมาะสม คือ มีโภชนาการที่ดี และรู้จักออกกำลังกาย และวิธีป้องกันที่ดีคือการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีของพ่อแม่ตนเอง

* พ่อแม่ควรพูดคุยกับลูกเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น บางครั้งเด็กจะรู้สึกว่าเขาอ้วน ควรให้เขาได้ทราบถึงพัฒนาการของร่างกายตามวัย พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับภาพนายแบบ นางแบบที่พบเห็นจากแม็กกาซีน โทรทัศน์และภาพยนตร์ (คนดังเหล่านี้ อาจขาดพฤติกรรมสุขภาพที่ดี บางคนก็อาศัยศัลยกรรมพลาสติกซึ่งไม่เป็นธรรมชาติ) ซึ่งให้เห็นว่า โฆษณาต่าง ๆ มีกลยุทธ์ในการขายสินค้าของเขาอย่างไร และให้เด็กได้เข้าใจว่าการมีรูปร่างผอมบางไม่ได้เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ หรือเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเอง ก็เหมือนกับการสูบบุหรี่นั้นแหละที่ไม่ได้เป็นสิ่งโก้เก๋อะไรเลย

* ฝึกให้เด็กรู้จักดูแลตนเองด้วยวิธีที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสุขภาพ รู้จักแก้ปัญหา และสร้างสัมพันธภาพที่พึงพอใจในชีวิตโดยไม่จำเป็นต้องทำลายตนเอง รวมทั้งมีกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนาน สร้างความภาคภูมิใจและสร้างสุขภาพให้แข็งแรง เพื่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง คุณไม่จำเป็นต้องเสียเงินแพง ๆ เพื่อสมัครเป็นสมาชิกสปอร์ตคลับ แต่ใช้กิจกรรมที่ได้สัมผัสกับธรรมชาตินอกร้านจะดีกว่า เช่น การขี่จักรยาน การว่ายน้ำ การเดินทางไกล เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบโรคความผิดปกติเกี่ยวกับการกิน

โรคความผิดปกติเกี่ยวกับการกิน (Eating Disorders) ได้แก่ โรค Anorexia Nervosa (อาการสำคัญคือ ปฏิเสธที่จะรักษาน้ำหนักตัวที่ปกติ ทำให้ไม่ยอมกินอาหาร กลัwn้ำหนักจะเพิ่มขึ้น และมีความผิดปกติในการรับรู้รูปร่างหรือขนาดของร่างกายของตน)

แบบสอบถามต่อไปนี้จะบอกว่าคุณคิดหรือกระทำในทางที่บ่งชี้ว่าคุณมีแนวโน้มที่จะเป็นโรค Anorexia Nervosa หรือไม่

คำชี้แจง : โปรดตอบคำถามต่อไปนี้อย่างเป็นจริง ตอบตามสิ่งที่คุณเป็นในปัจจุบัน ไม่ใช่แบบที่คุณเคยเป็น หรือแบบที่คุณอยากจะเป็น และห้ามเว้นคำถามข้อใดก็ตามไว้

1. ฉันมีนิสัยการกินที่แตกต่างจากคนอื่นๆ ในครอบครัวหรือเพื่อนๆ ของฉัน

- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย

2. ฉันพบว่าตัวเองจะตื่นตระหนกถ้าไม่สามารถออกกำลังกายตามที่ได้วางแผนไว้ เพราะฉันกลัวว่าน้ำหนักจะเพิ่มขึ้นถ้าฉันไม่ทำ

- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย

3. เพื่อนของฉันบอกว่าฉันผอม แต่ฉันไม่เชื่อ เพราะฉันรู้สึกอ้วน

- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย

4. (เฉพาะเพศหญิง) ประจำเดือนของฉันหยุดไป หรือไม่ปกติโดยไม่มีเหตุผลทางการแพทย์

- ก. ใช่
- ข. ไม่ใช่

5. ฉันมีความคิดซ้ำๆ เกี่ยวกับอาหารในเรื่องที่ฉันไม่สามารถดำเนินชีวิตในแต่ละวันได้โดยไม่กังวลเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันจะกินหรือจะไม่กิน

- ก. บ่อยครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จ. บางครั้ง

ค. แทบจะไม่เลย

ง. ไม่เลย

6. ฉันมีน้ำหนักลดลงมากกว่า 15 % ของน้ำหนักตัวซึ่งถือว่าเหมาะสมเมื่อเทียบกับส่วนสูง (เช่น ผู้หญิงสูง 160 ซม. น้ำหนักลดลง 9 กก. ซึ่งน้ำหนักที่เหมาะสมคือประมาณ 55 กก.)

ก. ใช่

ข. ไม่ใช่

7. ฉันจะตื่นตระหนกถ้าฉันชั่งน้ำหนักในวันรุ่งขึ้น แล้วพบว่าน้ำหนักเพิ่มขึ้น 0.9 กก.

ก. บ่อยครั้ง

ข. บางครั้ง

ค. แทบจะไม่เลย

ง. ไม่เลย

8. ฉันพบว่าฉันชอบที่จะกินอาหารเพียงลำพัง หรือเมื่อฉันแน่ใจว่าไม่มีใครเห็น และหาซื้อแก้วเพื่อที่จะกินได้น้อยลงเมื่อกินอาหารกับเพื่อนหรือครอบครัว

ก. บ่อยครั้ง

ข. บางครั้ง

ค. แทบจะไม่เลย

ง. ไม่เลย

9. ฉันพบว่าตัวเองกินมากโดยไม่สามารถควบคุมได้ในระหว่างที่กินอาหารจำนวนมากจนถึงจุดที่ฉันรู้สึกไม่สบายและต้องทำให้ตัวเองอาเจียน

ก. บ่อยครั้ง

ข. บางครั้ง

ค. แทบจะไม่เลย

ง. ไม่เลย

10. (ตอบข้อนี้เฉพาะผู้ที่ตอบ “ก” ในข้อ 9 ถ้าตอบคำตอบอื่น ให้เว้นข้อนี้ไว้) ฉันพบว่าตัวเองกินบ่อยมากกว่าที่ตัวเองต้องการ โดยรู้สึกว่าจะไม่สามารถควบคุมได้ และ/หรือ ไม่รู้ตัวในสิ่งที่กำลังทำ

ก. บ่อยครั้ง

ข. บางครั้ง

ค. แทบจะไม่เลย

ง. ไม่เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ฉันใช้ยาถ่ายหรือยาขับปัสสาวะเป็นวิธีการควบคุมน้ำหนัก
- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย
12. ฉันพบว่าตัวเองเล่นกับอาหารที่จะกิน (เช่น ตัดเป็นชิ้นเล็กๆ ซ่อนอาหารไว้เพื่อให้คนอื่นคิดว่าฉันกินไปแล้ว เคี้ยวอาหารแล้วคายออกมาโดยไม่กลืนเข้าไปเลย หรือเก็บอาหารไว้ในที่ซ่อน)
- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย
13. คนรอบข้างสนใจในสิ่งที่ฉันกิน และฉันพบว่าตัวเองรู้สึกโกรธที่ถูกบังคับให้กินมากขึ้น
- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย
14. ในระยะนี้ฉันรู้สึกเศร้าซึมและหงุดหงิดมากกว่าปกติ และ/หรือ ใช้เวลาอยู่ตามลำพังมากขึ้น
- ก. ใช่
- ข. ไม่ใช่
15. ฉันไม่บอกใครเกี่ยวกับความกลัวอาหารและการกินของฉัน เพราะฉันเกรงว่าจะไม่มีใครเข้าใจ
- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย
16. ฉันสนุกกับการทำอาหารดีๆ และ/หรือ อาหารที่มีแคลอรีสูง ให้คนอื่น トラบเท่าที่ฉันไม่ต้องกินเอง
- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. ความกลัวที่รุนแรงมากที่สุดในชีวิตของฉันทือ กลัวน้ำหนักเพิ่มหรือกลัวอ้วน
- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย
18. ฉันท้ออกกำลังกายอย่างมาก (มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ และ/หรือ มากกว่า 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) เพื่อควบคุมน้ำหนัก
- ก. ใช่
- ข. ไม่ใช่
19. ฉันทพบว่าตัวเองจำทุกอย่างได้เมื่ออ่านข้อมูลอาหารหรือนิตยสารเกี่ยวกับการควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย หรือการนับแคลอรีถึงขนาดที่ฉันสามารถใช้เวลาศึกษาได้เป็นชั่วโมง
- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย
20. ฉันทมีแนวโน้มที่จะเป็นคนสมบูรณ์แบบ (Perfectionist) และไม่พอใจตัวเองถ้าไม่ได้ทำสิ่งต่างๆ อย่างสมบูรณ์แบบ
- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย
21. ฉันทอยู่ได้เป็นระยะเวลานานโดยไม่กินอาหาร หรือกินน้อยมากเพื่อเป็นวิธีการควบคุมน้ำหนัก
- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. แทบจะไม่เลย
- ง. ไม่เลย
22. เป็นเรื่องสำคัญสำหรับฉันทในการพยายามที่จะพอมกว่าเพื่อนทุกคนของฉันท
- ก. บ่อยครั้ง
- ข. บางครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. แทบจะไม่เลย

ง. ไม่เลย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแสดงทัศนคติในมุมมองส่วนตัวต่อพฤติกรรมค่านิยมจากคารา นางแบบทั้งหลาย ที่มีผลกระทบต่อวัยรุ่นในปัจจุบัน โดยผ่านกระบวนการทางศิลปะ
2. เพื่อต้องการนำเสนอพฤติกรรมการบริโภคที่ผิดปกติของวัยรุ่นในสังคมปัจจุบันที่ส่งผลกระทบในทางทำลายมากกว่าสร้างสรรค์
3. เพื่อต้องการนำเสนอถึงผลกระทบและความรู้เกี่ยวกับโรค "Anorexia Nervosa "
4. เพื่อต้องการนำเสนอแนวความคิดสร้างสรรค์ส่วนตัวออกสู่สาธารณชน

ขอบเขตของโครงการ

1. ความพอมคือสิ่งที่สวยงาม คนที่สวยงามต้องมีรูปร่างที่พอมบางเท่านั้นและรูปร่างเช่นนี้ได้กลายเป็นต้นแบบความงามที่หลายคนใฝ่ฝัน บางคนยอมทรมาณร่างกายด้วยการอดอาหาร จนเป็นสาเหตุของโรคกลัวอ้วน "Anorexia Nervosa " โรคอันตรายของคนอยากสวย
2. ใช้รูปแบบแนวทางการสร้างสรรค์เป็นงานลักษณะแนวป๊อปอาร์ต
3. แสดงออกด้วยเทคนิควิธีการทางภาพพิมพ์ ในรูปแบบ 2 มิติ โดยใช้เทคนิค Silk Screen ลงบน canvas
4. จำนวนผลงานมี 6 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 60*80 เซนติเมตร (2 มิติ)
 - 4.2 ขนาด 60*180 เซนติเมตร (2 มิติ)
 - 4.3 ขนาด 60*180 เซนติเมตร (2 มิติ)
 - 4.4 ขนาด 60*180 เซนติเมตร (2 มิติ)
 - 4.5 ขนาด 60*180 เซนติเมตร (2 มิติ)
 - 4.6 ขนาด 60*180 เซนติเมตร (2 มิติ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและความคิดสร้างสรรค์

“ กระจกวิเศษ บอกข้าเถิดใครงามเลิศในปฐพี ” คำตอบที่อยากได้ยิน คงเป็นผู้ที่ข้อมอง กระจกบานนั้นอยู่ เพราะความสวย ความงาม เป็นเรื่องที่อยู่คู่กับผู้หญิงมานาน นอกจากปรารถนา ใบหน้าที้งงดงาม รูปร่างก็เป็นสิ่งที่สาว ๆ ให้ความสำคัญไม่น้อย แต่หลายคนลดน้ำหนักมากไปจน แทบจะเรียกได้ว่าเหลือแต่หนังหุ้มกระดูก

ค่านิยมจากดารา นางแบบทั้งหลาย ที่ต้องผอมเพรียว ทำให้สาว ๆ ยึดกลุ่มนี้เป็นไอดอล และเพียร พยายามตั้งหน้าตั้งตาลดน้ำหนักอย่างเอาเป็นเอาตาย เพื่อที่จะได้มีรูปร่างที่สวยงามอย่างที่เห็นในแม็กกา ซีน หรือตามหน้าจอโทรทัศน์

ซึ่งก่อให้เกิดโรค "Anorexia Nervosa" ซึ่งเป็นโรคที่เกิดจากพฤติกรรมการบริโภคที่ผิดปกติ ซึ่งมักพบในผู้หญิงวัยรุ่น สาเหตุมักเกิดจากผลจากสังคม สื่อ ห่วงรูปลักษณ์ต่อสังคมและเพศตรงข้าม ความสวยความงาม รวมทั้งความเข้าใจผิดจากการปลูกฝังความคิดและค่านิยมที่ผิดๆของสังคม เมื่อไรที่ขึ้นมองตัวเองในกระจก แล้วตอบกับตัวเองว่า ทำไมไม่ผอมกว่านี้จะสวยขึ้นอีก ต้องการลดน้ำหนักมากจนเกินไปและประสบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคที่ผิดปกติ ซึ่ง ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมาย แม้กระทั่งอาจต้องสูญเสียไปเพราะการลดน้ำหนักที่ผิดๆ

ลักษณะเช่นนี้เป็นพฤติกรรมการบริโภคที่ผิดปกติ (Eating disorders) มีภาวะที่ซับซ้อน ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเฉพาะแค่การบริโภคเท่านั้น ยังไม่มีใครทราบสาเหตุที่แน่ชัด แต่น่าจะมีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง มีตั้งแต่ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย มีหลายวิจัยพบว่า อาจเกี่ยวข้องกับสารเคมี บางอย่างในสมอง ถ้ามีคนในครอบครัวเคยเป็นจะมีโอกาสเป็นมากกว่าคนทั่วไป รวมทั้ง ปัจจัยทางจิตใจ คนที่เป็นโรคเหล่านี้ค่อนข้างเป็นคนที่ทำอะไรทุกอย่างต้องสมบูรณ์แบบ คาดหวังว่าต้องการ การยอมรับ และจะผิดหวังได้ง่ายถ้าไม่สมบูรณ์แบบอย่างที่ตัวเองคาดไว้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ เช่น ครอบครัว วัฒนธรรม

แต่ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญและปฏิเสธไม่ได้ คือ สื่อต่างๆที่ต่างเน้นย้ำให้เห็นว่า ความผอม คือ สิ่ง ที่สวยงาม คนที่จะสวยได้ต้องเป็นคนที่มีรูปร่างดีเท่านั้น ในหนังสือนิตยสารแฟชั่นต่างๆส่วนใหญ่ จึงมีรูปดารานางแบบที่หุ่นเพรียว เหวบาง และเนื้อหาจะเกี่ยวข้องกับการทำอย่างไรให้เป็นคนที่น่า ดึงดูด น่าสนใจ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวพันทางต่างๆในการลดน้ำหนัก ทานอย่างไร ออกกำลังกาย อย่งไร แต่งตัวแต่งหน้าอย่างไรให้สวย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลมากสำหรับกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัย ที่กำลังแสวงหา สร้างแบบอย่างให้กับตัวเอง จึงทำให้พบว่าในช่วง 20 ปีมานี้ มีพฤติกรรม การบริโภคที่ผิดปกติมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในวัยรุ่นผู้หญิง ในทุกๆ ปี จะมีผู้ป่วยจากพฤติกรรม การบริโภคที่ผิดปกติหลายล้านคน และมีผู้เสียชีวิตปีละพันๆคนในทั่วโลก ซึ่งโรคที่เกิดจากพฤติกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริโภคที่ผิดปกตินั้นคือ Anorexia Nervosa คนที่เป็นโรคนี้อาจต้องการที่จะลดน้ำหนักอย่างมาก ถึงแม้ว่าจะผอมอยู่แล้วก็ตามแต่ยังมีความรู้สึกที่ตนเองยังอ้วนเกินไป ก่อให้เกิดความไม่มั่นใจในตัวเอง และจะลดน้ำหนักโดยการอดอาหารอย่างมาก บางคนจะมีความรู้สึกผิดเมื่อทานอาหารอะไรก็ตาม มีการคำนวณพลังงานจากอาหารที่ได้รับเสมอ และจะพยายามไม่รับประทานอาหารที่มีพลังงานเลย นอกจากนี้ คนกลุ่มนี้ยังรู้สึกที่มีความยุ่งยากที่จะทานอาหารในที่สาธารณะ มีอาการซีดเศร้าและหดหู่ง่าย การอดอาหารลักษณะก่อให้เกิดผลแทรกซ้อนต่างๆ เช่น ประจำเดือนไม่มาตามปกติ ผมหงอก ผิวแห้ง ปวดมีนศีรษะ ปวดท้อง โลหิตจาง นอนไม่หลับ ท้องอืด ท้องเฟ้อ หัวใจเต้นผิดจังหวะ กระดูกพรุน เกือบแรมในเลือดผิดปกติ มีโอกาสเสียชีวิตได้ประมาณ 4-10 %

" Anorexia Nervosa " เป็นชื่อของอาการทางจิตที่เรียกว่า โรคกลัวอ้วน พบได้ทั้งในชายและหญิงในทุกๆวัย ส่วนมากจะเป็นผู้หญิง ปัจจุบันพบมากในเด็กผู้หญิงวัยเจริญพันธุ์ สาเหตุที่มักจะมีพบในผู้หญิงวัยเจริญพันธุ์มีทั้งผลจากสังคม ความสนใจในความรัก ห่วงรูปลักษณ์ต่อสังคมและเพศตรงข้าม ความสวยความงาม รวมทั้งความเข้าใจผิดจากการปลูกฝังความคิดของตนเอง เช่น อ้วนแล้วแฟนจะไม่รัก อ้วนแล้วเพื่อนจะรังเกียจ ส่วนใหญ่มักเกิดจากการบั่นคั้นจากสังคม และรวมไปถึง ความเชื่อในการดูแลสุขภาพ ซึ่งกำลังเป็นที่นิยม เมื่อบวกกับความเชื่อผิดๆและความวิตกกังวล ความคิดของการรักสุขภาพก็เปลี่ยนไปกลายเป็นโรคภัยได้อย่างง่ายดาย บางครั้งก็เกี่ยวกับพันธุกรรม หรือพันธุนาการ เช่น อ้วนมาตั้งแต่เด็ก ความอยากเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง อยากที่จะสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น โดยเฉพาะกับเพศตรงข้าม

อาการเริ่มต้นก็คือการเริ่มวิตกกังวลในน้ำหนัก กังวลเรื่องแคลอรีและไขมันรวมถึงเนื้อสัตว์และคาร์โบไฮเดรต ต่อมาก็จะเริ่มย่ำคิดย่ำทำ เริ่มไม่ทานอาหาร หิวแต่ไม่ทาน บางคนก็ไม่รู้สึกหิวไปเลยเพราะร่างกายสร้างการต่อต้านอาหารด้วยตนเอง เริ่มปฏิเสธตัวเอง หรือมองตัวเองผิดๆบิดๆเบี้ยวๆ เช่น บอกว่า สบายดีทั้งที่ป่วย บอกว่า ไม่หิวทุกอย่างที่จะเป็นลม เริ่มมีพฤติกรรมอย่างล้วงคอกหลังทานอาหาร ใช้จ่ายและผลิตภัณฑ์ลดความอ้วนที่สำคัญ การทานอาหารส่วนใหญ่มักทานไม่ให้ใครเห็น อายที่จะทาน ผลก็คือน้ำหนักที่ลดลง ผู้ป่วยจะมีปัญหาสุขภาพจิตที่รุนแรงจนกว่าจะได้น้ำหนักที่พอใจ แต่ความวิตกนั้นก็มักจะกลับมาอีก พฤติกรรมเดิมๆก็ไม่เปลี่ยนแปลง น้ำหนักที่น้อยแล้วก็จะต้องการให้น้อยลงอีกเรื่อยๆ อาการทั้งหมด เมื่อเข้าสู่ภาวะโรคนี้อันแล้ว บุคลิกภาพของเขาจะเป็นแบบ บุคลิกภาพที่สมบูรณ์แบบ มีชีวิตที่เป็นรูปแบบของตัวเอง ทำอะไรซ้ำๆเหมือนมีตารางเวลาใช้ทุกวัน ย่ำคิดย่ำทำ บุคคลที่เป็นโรคดังกล่าว มักตายเพราะอาการขาดสารอาหาร ภาวะเครียดจนฆ่าตัวตายและโรคแทรกซ้อนจากพฤติกรรมดังกล่าว

“สิ่งที่ยากที่สุด คือ การยอมรับมีหลายๆคนที่มีปัญหาเรื่องพฤติกรรมการบริโภคที่ผิดปกติไม่ยอมรับว่าสิ่งที่เป็นอย่างนี้ คือความผิดปกติ และสิ่งที่ยากรองลงมาคือ การปรึกษาใครสักคนหรือการเข้ารับการรักษาเพราะบางคนอาจจะรู้สึกว่าเป็นเรื่องส่วนตัวหรืออายที่จะปรึกษา”

เราจะต้องเข้าใจว่า คนทุกคนมีความแตกต่าง ทุกคนมีพันธุกรรม รูปร่างที่ต่างกัน ถึงแม้จะทานอาหารเหมือนกัน ออกกำลังกายเหมือนกัน แต่ก็ไม่มีทางเหมือนกันหมดได้ อย่าเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับเพื่อน หรือคนอื่น ๆ คนที่หุ่นดีเพราะคนที่เขินที่ยอมรับในสังคมอาจจะไม่ใช่คนสวยหรือรูปร่างดีเสมอไป เราต้องหาจุดเด่นของตัวเองและภาคภูมิใจกับสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่ รับฟังร่างกายของเราเสมอ ทานเมื่อรู้สึกหิวพอเมื่อรู้สึกอิ่ม จะป้องกันการพฤติกรรมการบริโภคที่ผิดปกติได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

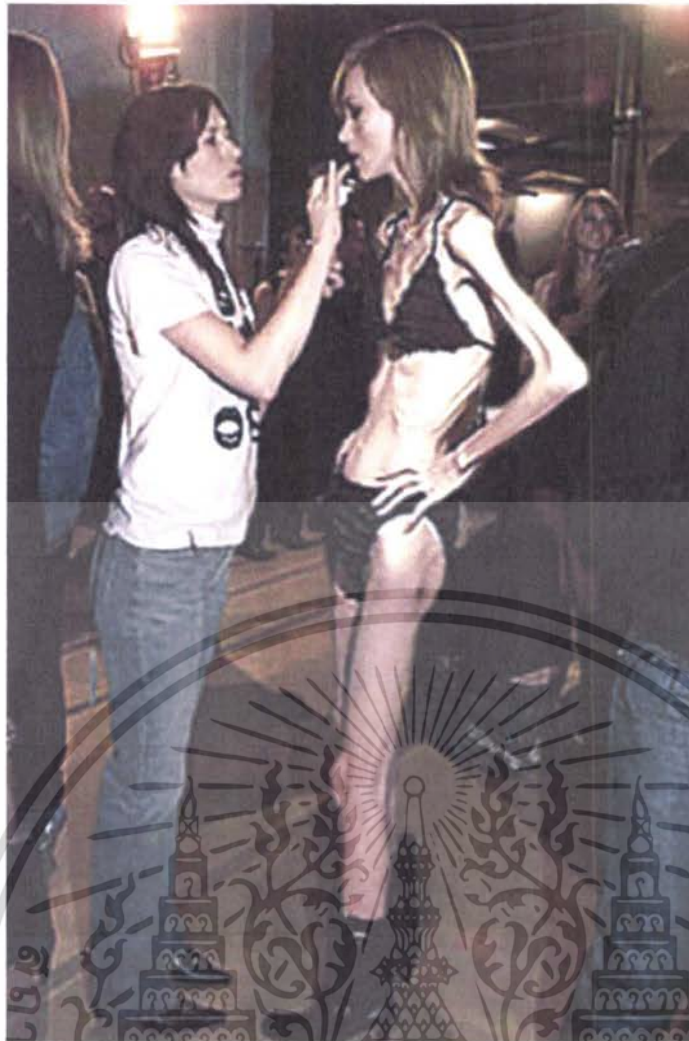

ภาพของผู้ที่ป่วยเป็น Anorexia Nervosa มักมองตัวเองอ้วนเสมอ (ที่มา www.gannett.com)

ภาพของผู้ที่ป่วยเป็น Anorexia Nervosa มักมองตัวเองอ้วนเสมอ (ที่มา www.gannett.com)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพของผู้ที่ป่วยเป็น Anorexia Nervosa (ที่มา duard.com.br/blog/?page_id=396&cp=100)

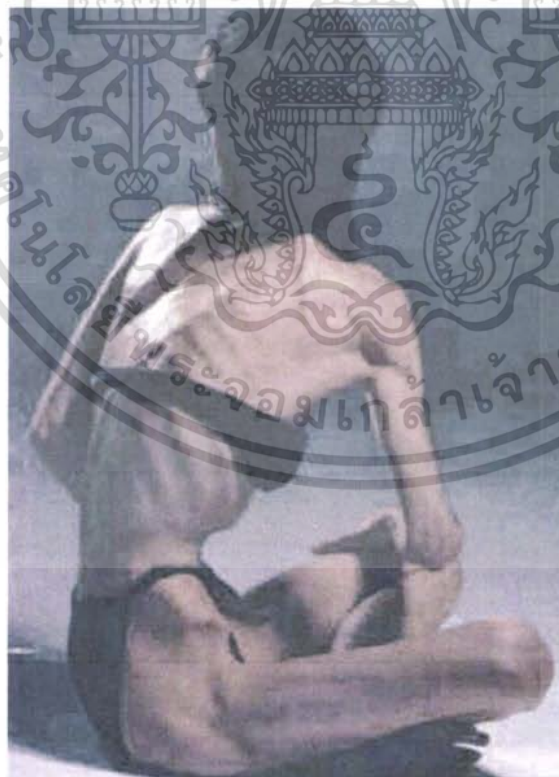

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพของผู้ที่ป่วยเป็น Anorexia Nervosa

(ที่มา <http://taquorian.files.wordpress.com/2007/08/bulimia-anorexia.jpg>)

ภาพของผู้ที่ป่วยเป็น Anorexia Nervosa (ที่มา

<http://www.payer.de/arbeitskapital/arbeit10241.gif>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลจากงานศิลปะ

POP ART

วัฒนธรรม Pop culture นี้มันเกิดขึ้นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมาวิถีชีวิตของสังคมอเมริกัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากความเป็นสังคมเมืองอุตสาหกรรมที่ขยายตัวทำให้สังคมอเมริกันก้าวเข้าสู่สังคมแบบทุนนิยมอย่างเต็มตัวก็ได้ค่านิยมแบบบริโภคนิยมและวัตถุนิยมก็เกิดขึ้น โดยอัตโนมัติตามระบบทุนนิยม เกิดการแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาดกันอย่างมากมายเกิดป้ายโฆษณาสินค้าขนาดใหญ่ขึ้นในเมืองใหญ่ในสหรัฐอเมริกา

ในเวลาต่อมาได้เกิดสงครามเวียดนามขึ้นทำให้ผู้คนในอเมริกาแบ่งแยกออกเป็น 2 ฝ่ายคือ กลุ่มที่เห็นด้วยกับสงครามครั้งนี้และอีกกลุ่มที่ต่อต้านไม่เห็นด้วย โดยที่สหรัฐเป็นฝ่ายแพ้ในการทำสงครามครั้งนี้ ผลของการทำสงครามครั้งนี้ทำให้เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในอเมริกาเกิดขึ้น เศรษฐกิจของสหรัฐ ช่วงนั้น ตกต่ำมาก ข้าราชการแพง เงินเฟ้อ สังคมอเมริกันช่วงนั้น ไม่เคยมีข่าวดีอะไรเลย ผู้คนเต็มไปด้วยความสับสน บิบบิ้น แต่ในขณะที่เดียวกันนี้เองแวดวงบันเทิงในสมัยนั้น คึกคักมากทั้งศิลปินที่เกิดขึ้นมาใหม่ และศิลปินที่เป็นตำนาน กระแสความคลั่งไคล้ศิลปินอย่าง Elvis Presley, The Beatles, Marilyn Monroe และคนอื่นๆอีกมากมายจากบรรดาภคินีและสภาพของสังคมอเมริกันที่เต็มไปด้วยความตึงเครียดขนาดนี้ มันก็ได้ส่งผลให้งานศิลปะ มีการเปลี่ยนแปลงจากที่ผู้คนนิยมงานในแบบ Abstract ที่ต้องใช้จินตนาการ ความคิด ความฝัน อย่างสูงในการชม งานประเภทนี้ ความนิยมนี้ก็ไต่แปรเปลี่ยนไป ผู้คนหันมานิยมงานศิลปะที่มองเห็น สัมผัสได้ในโลกของความเป็นจริงมากขึ้น กล่าวคือ ผู้คนหันมาสู่ความเป็นจริงกับมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็เหตุการ์ณประจำวันต่างๆ

ด้วยเหตุนี้เองทำให้ศิลปะแบบ POP ART เกิดขึ้นมาสนองความรู้สึกของผู้คน ในช่วงเวลานั้น โดยที่ศิลปินแนวนี้จะทำงานออกมาแบบดูง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อน โดยที่ศิลปินได้จับเอาสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัว ในช่วงเวลานั้นมาใช้ในงาน ศิลปะ พูดง่ายๆ ก็คือ ศิลปินแนวนี้จะทำการบันทึกภาพบรรยากาศ ของสังคมในช่วงนั้น ในแง่มุมต่างๆ ไว้ในงานของเขา โดยที่ศิลปินจะเน้นรูปแบบการทำงาน ที่ดูง่าย สัมผัสได้ เข้าถึงผู้คนแทบทุกระดับ หรือเราอาจเรียกศิลปะแบบ Pop Art นี้ได้อีกอย่างหนึ่งว่า New Realism นั่นเอง

Pop Art เป็นศิลปะที่เฉลิมฉลองวัฒนธรรม pop (พ็อพพูลาร์ คัลเจอร์) ซึ่งเป็นวัฒนธรรมระดับมหาชนที่ถูกจัดว่าเป็นวัฒนธรรมหรือศิลปะระดับล่าง โดยมีศิลปะชั้นสูงเป็นขั้วตรงกันข้ามศิลปะชั้นสูง ระหว่างปลายคริสต์ทศวรรษ 1940-1950 แอ็บสแตรค เอ็กซ์เพรสชันนิสม์

(Abstract Expressionism) แอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์กลายเป็นศิลปะสมัยใหม่ชั้นสูงเป็นสิ่งที่

จำกัดอยู่ในชนชั้นสูงหรือชนชั้นกลางที่มีการศึกษาดีเป็นของจำเพาะสำหรับคนในวงการศิลปะ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก่นักทอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ตรงกันข้ามกับวัฒนธรรม Pop Art ที่เป็นวิถีปฏิบัติและรสนิยมแบบตลาดค้าคืนเป็นวัฒนธรรมแห่งการเสพสินค้าที่ผลิตด้วยระบบอุตสาหกรรม มีจำนวนมากๆ ทุกชิ้นผลิตออกมาเหมือนกัน คนหนุ่มมากซื้อมาใช้เหมือนกัน ไปหมด เทียบไม่ได้กับงานฝีมืองานสร้างสรรค์ชั้นสูง Pop Art คือแนวคิดศิลปะที่เป็นปฏิกิริยาโต้ตอบกับศิลปะลัทธิแอ็บสแตรกต์เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ ซึ่งเน้นการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกการแสดงความเป็นส่วนตัวมีแนวทางเป็นของตัวเองและเป็นเรื่องของจิตวิญญาณ แต่ Pop Art กลับหยิบยืมเอาสิ่งที่มีอยู่แล้วในท้องตลาด เช่น วัสดุสำเร็จรูป มานำเสนออย่างมีชีวิตชีวา งานของ Pop Art มักจะมีอารมณ์ขัน ขี้เล่นและชอบเสียดสี เขี่ยหยันต่อศิลปะและชีวิต

รูปแบบและเนื้อหาของ Pop Art ไปกันได้กับวิถีชีวิตอเมริกันในคริสต์ทศวรรษ 1960 ยุคที่บริโภคนิยม สินค้าอุตสาหกรรมและวัฒนธรรม pop กำลังเฟื่องฟูสุดขีด ทุกอย่างกลายเป็นสินค้าสำหรับซื้อขาย บ้านเมืองเต็มไปด้วยสื่อโฆษณา สิ่งพิมพ์ ภาพลักษณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อดึงดูดความสนใจเป็นวัฒนธรรมแบบเสพภาพและ ภาพลักษณ์สำหรับมองดู Pop Art จึงแสดงความเป็นอเมริกันได้อย่างถึงพริกถึงขิง

Pop Art คืองานศิลปะของคนเมือง เป็นวัฒนธรรมเมืองโดยแท้ หากลองเปรียบเทียบ มีแต่ Pop Art นี้แหละที่มีวัฒนธรรม pop ในเมืองและสินค้าข้าวของต่างๆ เป็นแรงบันดาลใจ และเป็นครั้งแรกที่ศิลปินสนใจแสดงออกถึงปรัชญาของทุนนิยม บริโภคนิยมอย่างแท้จริงเอางี้ รูปแบบวิถีคิด และวิธีการทำงานของ Pop Art ได้ส่งอิทธิพลต่อศิลปินและกระแสศิลปะในยุคต่อมาเป็นอย่างมาก คงจะเพราะ Pop Art เล่นกับภาพลักษณ์และมีการนำเอาการ์ตูน สินค้า และสิ่งออกแบบที่คนชอบและคุ้นเคยมาใช้นั่นเอง ทำให้ Pop Art เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป กลายเป็นที่ "ประชานิยม" จริงๆ ไม่ใช่แค่แนวคิดเกี่ยวกับของฮิตเท่านั้น แต่ Pop Art ได้ทำให้มันเป็นที่ฮิตขึ้นจริงๆ เลยกี่เดียว

อิทธิพลจากผลงานของศิลปิน

อิทธิพลจากผลงานของศิลปินที่ชื่อ แอนดี้ วอร์โฮล (Andy Warhol) ผู้ซึ่งได้รับการเรียกขานว่าเป็นราชาแห่ง pop art หรือศิลปะประชานิยม มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าในด้านเทคนิคและความคิด ความจริงแล้ว ศิลปะรูปแบบนี้เกิดขึ้นในประเทศอังกฤษราว ค.ศ. ๑๙๕๔ โดยกลุ่มเสนอแนวคิดใหม่ของศิลปินหัวก้าวหน้ากลุ่มนี้ โดยกล่าวว่าพวกเขาได้พบบางสิ่งบางอย่างซ่อนอยู่ในวัฒนธรรมพื้นบ้านที่อยู่รอบๆ ตัวเราเช่นภาพโฆษณาสินค้าภาพการ์ตูนเครื่องหมายจราจรฯลฯแม้สิ่งเหล่านี้จะไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นงานศิลปะแต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่ามันเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัยที่มีอิทธิพล และมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและหากพิจารณาให้ดีก็จะพบความงามและสาระที่ซ่อนเร้นอยู่อย่างน่าสนใจ

ซิลค์สกรีน (silkscreen) เทคนิคดังกล่าวเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าวอร์โฮลเป็นผู้ริเริ่มขึ้นเป็นคนแรก นับเป็นการนำเทคนิคที่นิยมใช้กับงานพาณิชย์ศิลป์มาประยุกต์ใช้ ในการสร้างงานศิลปะสมัยใหม่ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น และเทคนิคนี้ก็กลายเป็นเอกลักษณ์ของวอร์โฮลไปในที่สุด

ช่วงทศวรรษ ๑๙๖๐ วอร์โฮลเริ่มนำภาพสำหรับบรรจุเครื่องอุปโภคที่อยู่ใกล้ตัว เช่น กระจังรถจักรยานยนต์ ขวดน้ำอัดลม มาสร้างเป็นงานศิลปะ โดยวาดด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ หรือใช้เทคนิคซิลค์สกรีนบนผ้าใบ หรือทั้งสองอย่างผสมกัน Campbell's Soup (ค.ศ. ๑๙๖๒) วาดด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด ๕๐.๕x๘๑ เซนติเมตร เป็นภาพกระจังรถจักรยานยนต์ใบใบซ้ายมือขนาดใหญ่เกือบเต็มกรอบผ้าใบในขณะที่ใบขวามือขนาดเล็ก รูปแบบการวาดคล้ายภาพพิมพ์ ใช้เส้นและสีเรียบ ๆ อย่างภาพโฆษณาทั่วไป ต่อมาภาพกระจังรถจักรยานยนต์ได้กลายเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของวอร์โฮล และเป็นภาพที่เขาทำขึ้นอย่างต่อเนื่องหลายแบบ

ผลงานพิมพ์ด้วยเทคนิคซิลค์สกรีนลงบน ไม้ที่ทำเป็นกล่องสี่เหลี่ยมเช่นเดียวกับของจริง (ปัจจุบันผลงานทั้งหมดนี้เป็นของนักสะสมเอกชนที่กรุงบรัสเซลส์ เบลเยียม) ผลงานลักษณะนี้ของวอร์โฮล เป็นเสมือนโลกของซูเปอร์มาร์เก็ตซึ่งแม้จะเป็นสิ่งที่พบเห็นอยู่ทั่วไป แต่การนำมาสร้างองค์ประกอบศิลป์ด้วยการเรียงกันเป็นเป็นแถว ๆ และซ้ำ ๆ กันก็เป็นการนำเสนอความคิดใหม่ เช่นเดียวกับการนำภาพเหล่านี้มาขยายให้มีขนาดใหญ่ขึ้น หรือย่อให้เล็กลงก็เป็นการนำเสนออย่างง่าย ๆ แต่แฝงนัยให้คิดเช่นเดียวกัน

การที่วอร์โฮลนำภาพเหมือนของสตรีที่มีชื่อเสียง โค้งคังมาสร้างงานศิลปะเป็นอีกแง่มุมหนึ่งในการนำเสนอของศิลปิน Pop Art ซึ่งนับเป็นการบันทึกประวัติของบุคคลร่วมสมัยไว้ในงานศิลปะวอร์โฮล กล่าวถึงความงามของสตรีที่เขานำภาพมาสร้างเป็นงานศิลปะว่า "เมื่อเธอดังงามในช่วงเวลาของเธอและดูมีเสน่ห์เมื่อเวลาเปลี่ยนและรสนิยมเปลี่ยนไปเป็นเวลาสิบ ๆ ปี ถ้าเธอยังดูตนเองไม่ให้เปลี่ยนแปลง เธอก็ยังคงงดงามอยู่ได้" ผลงานระยะหลังของวอร์โฮลแสดงให้เห็นว่า เขาสนใจปัญหาสังคมและการเมืองมากขึ้น

วอร์โฮลเป็นศิลปินประสบความสำเร็จด้านการงานชื่อเสียงและเงินเพื่อนร่วมงานเขาเป็นนักธุรกิจที่ดีและเป็นศิลปินที่มีความสามารถ มีความคิดหลักแหลม ฉับไว ทันเหตุการณ์ วอร์โฮลเป็นศิลปินที่มีความสามารถรอบด้าน ทั้งการออกแบบงาน โฆษณางาน จิตรกรรม ภาพพิมพ์และ ภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการเขียนหนังสือด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงานของ Andy Warhol

Campbell's Soup ค.ศ. ๑๙๖๒ สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด ๕๐.๕x๘๑ ซม. ปัจจุบันอยู่ที่ Museum Abreierg เมือง Monchengladbach ประเทศเยอรมนี

The Two Marilyns ค.ศ. ๑๙๖๒ สีล็กสีกรีนบนผ้าใบ ขนาด ๕๕x๖๕ ซม. ปัจจุบันเป็นสมบัติของเอกชน ในนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Marilyn ค.ศ. ๑๙๖๔ ชิลด์สกรีนบนผ้าใบ ขนาด ๑๐๑.๖x๑๐๑.๖ ซม.

Mao ค.ศ. ๑๙๖๒ ขนาด ๒๐๘x๑๕๖ ซม. สีอะคริลิก ชิลด์สกรีน และสีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Liz ค.ศ. ๑๙๖๕ ซิลค์สกรีนบนผ้าใบ ขนาด ๑๐๖x๑๐๖ ซม. ปัจจุบันเป็นสมบัติ ของเอกชน ในนคร
นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

Flowers ค.ศ ๑๙๖๐ ขนาด ๘๑.๕x๘๑.๕ ซม. ซิลค์สกรีนลงบนกระดาษ พิมพ์จำนวน ๒๐๐ ชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Judy Garland ค.ศ. ๑๙๕๖ ภาพปะติด (collage) และปิดทอง ขนาด ๕๑.๒x ๓๐.๔ ซม

Brillo, Del Monte and Heinz Cartons ค.ศ. ๑๙๖๔ ซิลค์สกรีนบนแผ่นไม้ ปัจจุบัน เป็นสมบัติของ
เอกชน ในกรุงบรัสเซลส์ เบลเยียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะลัทธิ Expressionis

ศิลปะแบบ Expressionism นั้นเกิดขึ้นทางเหนือของยุโรปโดยที่ศูนย์กลางอยู่ที่ประเทศเยอรมัน ศิลปะแนวนี้ได้รับอิทธิพลจากศิลปินสำคัญ 2 คนคือ Vincent Van Gogh และศิลปินชาว Norwegian ที่ชื่อ Edvard Munch ซึ่งทั้งสองคนนี้ ใช้สีที่รุนแรงและเกินความเป็นจริง โดยเน้นความพอใจของศิลปินเป็นหลัก ไม่ยึดถือ กฎเกณฑ์และธรรมเนียมใดๆ ในอดีตเลย สีที่ใช้นั้นจะสื่อถึงพลังที่ถูกบีบคั้นบังคับกดดัน ที่อยู่ในความรู้สึกนึกคิด ของจิตใจคน เป็นการปลดปล่อยอารมณ์ผ่านสีและฝีแปรงที่ให้ความรู้สึก ที่แข็งแรง ดิบ รุนแรง

ศิลปะ Expressionism ในเยอรมันมี 2 กลุ่มคือ

1 Die Brücke ที่แปลว่า สะพาน กลุ่มนี้จะเชื่อมโยงศิลปะที่แปลกแนวต่างๆ 2 Der Blaue Reiter ที่แปลว่า คนขี่ม้าสีน้ำเงินชื่อนี้ได้มาจากหนังสือที่ Kandinsky จัดพิมพ์ โดยชื่อหนังสือนี้ก็ไดมาจากงานเขียนของ Kandinsky เองอีกทีหนึ่งกลุ่ม Der Blaue Reiter นี้จะมีความสำคัญว่ากลุ่ม Die Brücke โดยกลุ่มนี้มี Kandinsky เป็นผู้นำ กลุ่ม Kandinsky เกิดใน Moscow โดยเขาเป็นนักศึกษา กฎหมายและเศรษฐศาสตร์ แต่เมื่อเขาได้ไปเที่ยวที่ Paris และได้ดูงานแสดงศิลปกรรมทำให้ Kandinsky ตัดสินใจเป็นจิตรกรเมื่ออายุได้ 30 ปี ในหัวของ Kandinsky นั้น เขาคิดว่าจะทำงานศิลปะ ในแบบ Non-Objective Painting หรือ ภาพจิตรกรรมที่ไม่มีเรื่องราวเขาได้เขียนคำรำลึกศึกษาค้นคว้า มาอย่างหนักชื่อ "Concerning the Spiritual in Art" ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวพันกันระหว่าง ศิลปะ และ ดนตรี โดย Kandinsky เองเกิดความรู้สึกในเรื่อง Dematerialization ในงานของ Monet และในงานของพวก Impressionism, Symbolists, Fauves, Cubism, โดย Kandinsky เองเขามั่นใจ ศิลปะนั้นน่าจะมีอะไรเกี่ยวข้องกับทางจิตวิญญาณ (Spiritual) มากกว่าวัตถุ (Material) โดย Kandinsky พูดไว้ว่า "หลักการประสานสี และรูปทรงย่อมขึ้นอยู่กับ การจับจิตวิญญาณของมนุษย์ เพียงเท่านั้น" ศิลปะแบบ Expressionism นี้จะมุ่งการแสดงออกทางความรู้สึก อารมณ์ จิตวิญญาณ มากกว่ามุ่งนำเสนอความเป็นจริง ทางวัตถุ โดยสื่อผ่านการ ใช้สีที่รุนแรงกดดัน ฝีแปรงที่อิสระ โดยรับเอาอิทธิพลของกลุ่มศิลปะต่างๆ เช่น การรับสีสดและฝีแปรงอิสระจากศิลปะแบบ Fauvism, ความรู้สึกบีบคั้นกดดันจากจิตใจของมนุษย์จาก Van Gogh หรือแม้กระทั่ง ลักษณะการตกแต่งจาก ศิลปะแบบ Art Nouveau The Night Cafe ภาพนี้ Van gogh วาดขึ้นในช่วงปี คศ. 1888 ซึ่งเป็นช่วงที่ Van gogh ได้ย้ายไป อยู่ที่เมือง Arles ใน Provence ซึ่งเป็นเมืองทางใต้ของประเทศฝรั่งเศส ณ. ที่นี้เอง Van gogh ได้ทุ่มเทในการ ทำงานของเขาอย่างบ้าคลั่ง ใช้ชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยวในสภาพความเป็นอยู่ที่อดกัต ขัดสน และช่วงเวลานี้เองที่ Van gogh ได้วาดภาพ ที่มีชื่อเสียงมากของเขาภาพหนึ่ง เป็นภาพ ภายใน Cafe แห่งหนึ่ง Van gogh ได้ใช้สีแดงกับ สีเขียว ตัดกันอย่างรุนแรงมากๆ ซึ่งทำให้รู้สึก ว่า Cafe แห่งนี้นั้นเป็นสถานที่ที่อาจทำให้คนเข้ามาเสียว ผู้เสียวคน เสียวสติ หรือก่ออาชญากรรมได้หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พูดง่าย ๆ ก็คือ Cafe แห่งนี้เป็นที่รวมของพวกคนไม่ดีทั้งหลายเหล่าคนที่ล้มเหลวในชีวิต ที่โต๊ะมีคน
 เมานอนฟุบหมดสติอยู่ภาพ Night Cafe ของ Van gogh ภาพนี้นั้นเป็นการริเริ่มที่จะเป็นศิลปะ แบบ
 Expressionism โดยเห็น ได้จากการใช้สีแปร่งที่ขาดห้วน ใช้เส้นง่ายๆ ที่มีพลังส่งอารมณ์บวกกับการ
 ใช้สี ที่แสดงความรู้สึกที่สื่อความหมายและสีที่จัดตัดกันอย่างรุนแรง เช่น สีแดงกับสีเขียวและการ
 ใช้สีและสีแปร่งลักษณะนี้เองที่ส่งอิทธิพลอย่างมากให้กับ ศิลปะExpressionism ในช่วงต่อมา
 Edvard Munch เขาเป็นผู้บุกเบิกศิลปะ Expressionism คนสำคัญภาพรูปคนกำลังหวีดร้องนี้ (The
 Scream) เป็นส่วนหนึ่งของความคิด "Frieze of Life" ของเขา ซึ่งก็คือความคิดในเรื่องของครรลอง
 ชีวิตทั้งในเรื่องของความรัก และความตาย ภาพนี้ Munch ได้แรงดลใจมาจากตอนที่เขาเดินอยู่ที่
 ชายทะเลแห่งหนึ่งในยามที่พระอาทิตย์กำลังตกดิน และขณะนั้น Munchเองไม่สบายเจ็บป่วยและ
 เหน็ดเหนื่อยมาก โดยที่บรรยายกาสรอบข้างนั้นชวนให้รู้สึกหดหู่ กดดัน เมฆมืดครึ้มตกลงมาดำปก
 คลุมไปทั่วความรู้สึกกดดันและความรู้สึกเจ็บปวดนี้ Munch ถ่ายทอดออกมาด้วยการใช้ที่แสดง
 ความเจ็บปวด รูปทรงที่บิดเบี้ยว สับสน บุ่งเหยิง เส้นที่หมุนวนทำให้ดูแล้วรู้สึกเวียนศรีษะ เส้น
 ทะแยงมุมที่เป็นราวสะพานนั้นได้สร้างให้Perspective ที่บิดเบือนไปทั่วทั้งภาพสีแดงกับสีม่วงอม
 นำเงินที่ตรงกันข้ามนี้ ได้ถูกนำมาผสมกันซึ่งการผสมกันของสีนี้บวกรวมกับประกอบต่างๆ ที่กล่าว
 มานั้นทำให้ภาพนี้กดดันทั้งประสาทตาที่ดูแล้วรู้สึกเวียนศรีษะกับ โสทประสาทของหูที่ต้องรับฟัง
 เสียง กรีดร้องที่ดังมาก ซึ่งทั้ง 2 โสทประสาทนี้ ถูกดึงเข้ามาเชื่อมโยงกันอย่างที่ไม่ค่อยมีใครเคยทำ
 มาก่อนทั้งนี้เพราะ ว่างานศิลปะของ Munch นั้นเขาได้ให้ความสำคัญกับเนื้อหาและเพียรคิด ค้นคว้า
 ทดลองหารูปทรงที่แปลกมา ใส่ในภาพของเขาเพื่อให้ ได้ภาพที่คนดูอย่างเราแทบจะได้ยินเสียงหวีด
 ร้องออกมาจากภาพนี้เลยทีเดียวภาพ Murnau with Church นี้เป็นงานของ Kandinskyเป็นภาพ
 ทิวทัศน์ของเมืองเล็กๆ ที่อยู่ในแคว้น บาวาเรียได้Kandinskyเลือกใช้เมืองนี้เป็นเนื้อหาของภาพแต่
 เขาได้เก็บความเหมือนจริงเอาไว้แต่เพียงเล็กน้อย เท่านั้นเขาใช้สีและสีแปร่งที่เป็นอิสระ และฉลပ်
 พล้นมากกว่าจะนึกถึงคำนวนอะไรให้ถูกต้อง แม่นยำ โดยบางแห่งยังปล่อยให้กระด้างแข็งให้ว่าง
 ไว้ ไม่ลงสีปิดหมดแต่เมื่อมองดูภาพนี้แล้วก็ยังเห็นเป็นขอบแหลมของ โบสถ์ กับแนวหมู่บ้านที่อยู่
 ทางด้านซ้ายอยู่ข้างการใช้สีที่ปล่อยๆเป็นอิสระกับแนวลาดเอียงลาดชันของบ้านคนทำให้เกิดพลัง
 ผลักดัน เคลื่อนไหวแม้จะดูเหมือนว่าศิลปินทำภาพไปด้วยความฉลပ်พล้นทันทีด้วยสัญชาตญาณก็
 ตามที่แต่กระนั้นการใช้สีก็ได้ดุลกันดีระหว่างสีขาบกับสีน้ำเงินที่ปรากฏอยู่ในที่ต่างๆ ถือได้ว่าเป็น
 ภาพที่เก็บบรรยากาศภูมิประเทศ และหมู่บ้านได้สดชื่นในรูปแบบที่ใกล้จะเป็นภาพนามธรรมแท้ๆ
 อยู่แล้วซึ่งแนวทางการแสดงอระหว่างเส้น สี และพื้นที่ว่างเช่นนี้ต่อมานั้น ได้พัฒนา และส่ง
 อิทธิพลให้กับศิลปะแบบ Abstract Expressionism ภาพ First Abstract Watercolorเป็นภาพสีน้ำของ
 Kandinskyที่เป็นภาพสีน้ำแบบAbstractExpressionism ครั้งแรกที่เกิดขึ้น Kandinskyเขียนภาพนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยแดงรูปทรงและเส้น สีที่ตัดซ้อนกันอย่างกระฉับ กระเจิงเป็นภาพที่ดูไม่เหมือนอะไรที่เป็นจริงที่อยู่ในโลกเลยทั้งสิ้น Kandinskyยังใช้ดนตรีเป็นแนวทาง ที่จะนำ ศิลปะออกไปสู่ การแสดงออกแบบใหม่ที่จะพัฒนาต่อไปตามแบบ AbstractExpressionism เขายึดถือ จิตวิญญาณที่สอดคล้อง หรือขัดแย้งที่แสดงออกมาทางเส้น สี และพื้นที่ว่าง (space) จังหวะเคลื่อนไหว (movement) โดยไม่แสดงเลยว่ามีเหมือนกับอะไรในโลกจริงๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะในลัทธิ Expressionism

อีกอน ชีลเล่ (Egon Schiele)

Egon Schiele ชีลเล่ หนึ่งในศิลปินผู้นำลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ เกิดวันที่ 12 มิถุนายน ค.ศ.1890 ที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย มีชีวิตอยู่ในช่วงปี ค.ศ.1890-1918 เป็นบุตรของ Adolf Egon Schiele นายสถานีรถไฟที่ The Imperial Austrian Railway และมารดาชื่อ Marie Schiele เขาเป็นบุตรคนที่ 3 นับจากพี่สาวและน้องสาวคือ Elvira, Melanic และ Gerti หลังจากบิดาของเขาเสียชีวิตลง เขาเองก็เริ่มที่จะเขียนภาพลงของเขาและผู้อุปถัมภ์ชื่อ Leopold Czihaczek และแนะแนวทางให้เขาเริ่มเป็นศิลปิน ชีลเล่หลงใหลการวาด Figure Nude ที่มีรูปทรงบิดเบือน ตัดทอนเป็นเหลี่ยมเป็นสัน แต่ยังคงหลงเหลือโครงสร้างที่ถูกต้องทางกายวิภาค ผลงานของเขาบางส่วนได้รับอิทธิพลมาจากคิมท์ (Klimt) เนื่องจากในปี ค.ศ. 1906 ชีลเล่ ได้เข้าศึกษาใน Vienna Academy และ เป็นศิษย์เก่าของคิมท์ (1862-1918) คิมท์เป็นศิลปินที่อยู่ในลัทธิ อาร์นูโว (Art Nouveau) ศิลปะที่ว่าด้วยการตกแต่ง เส้น ลวดลาย แสดงความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซิดเล่ศึกษาศิลปะที่จิตรกรรมของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ และนำมาประยุกต์ใช้ในงานของเขา ซิดเล่ให้ความสำคัญกับเรื่องจิตใต้สำนึก ผ่านกิริยาบท ท่าทาง ตัวตน ใบหน้าของตนและคนอื่นๆสะท้อนถึงอารมณ์ภายใน ซึ่งส่วนมากเกี่ยวกับเรื่องเพศ ประรณาคู่อกามารมณ์ที่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมาเป็นเรื่องค่อนข้างรุนแรงและไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมศีลธรรมอันเคร่งครัดของชนชั้นกลางในสมัยนั้น ซิดเล่เป็นจิตรกรที่ไม่ยับยั้งตนเองต่อการแสดงออก ดังกล่าวผ่านงานจิตรกรรมจนเคยถูกจองจำไว้ช่วงหนึ่ง ในค.ศ. 1912 เมื่อเขาเริ่มมีชื่อเสียง ings เขาได้ติด โรคไวรัสทางเดินหายใจ ซึ่งระบาคอยู่ในยุโรป เขาป่วยหนักจนเสียชีวิตลงเมื่อมีอายุเพียง 28 ปีเท่านั้น

จิตรกรรมภาพเหมือนตนเอง แวดวงภาพศิลปินที่ตัดทอนและกำหนดรูปร่างให้เกิดเหลี่ยมมุมที่สะดุดตา บางครั้งมีท่าทีหวาดระแวง บางครั้งก้มหน้าและอายุใจมีเพียงไม่กี่ชิ้นที่ดูเป็นปกติ ดังเช่นบุคคลทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปิน Egon Schiele

ชื่อภาพ The Family

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150*160 ซม.

ภาพที่นำมากล่าวถึงคือภาพ The Family เป็นอีกหนึ่งผลงานที่อยู่ในยุคหลังของชิลเด่ ชิลเด่เขียนภาพขึ้นภายหลังจากการสมรสของเขา เป็นภาพของเขาและครอบครัว พ่อ แม่ ลูก นั่งบนโซฟาในสภาพแวดล้อมที่ดูเก่าๆซึ่งเป็นภาพที่เต็มไปด้วยความอบอุ่นและความผูกพันในครอบครัว แต่เมื่อพิจารณาสีหน้าอารมณ์ของแต่ละคน จะเห็นได้ถึงความสงบนิ่งของมารดาและเด็ก ในขณะที่ตัวชิลเด่เองยังมีสีหน้าอาการวิตกกังวล เหม่อลอย คล้ายครุ่นคิดอนาคต ชิลเด่เริ่มใช้สีใหม่ แบบที่เขาไม่เคยใช้ มีความจริงจังเคร่งเครียดกับเนื้อหาและแสดงอารมณ์ออกมาในงานมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Round Table เป็นภาพที่ซีลเก้ เขียนขึ้นเพื่อเป็นโปสเตอร์ในการแสดงของตัวซีลเก้ คลิมท์ และกลุ่มศิลปินเอกเพรสชันนิสม์ ชาวเยอรมัน ภาพแสดงถึงบรรยากาศการประชุมรวมตัวกันของเขา และเพื่อนศิลปิน การแสดงงานกลุ่มในครั้งนี้มีชื่อว่า Round Table แสดงที่ Upper Belvedere ประเทศเยอรมัน การเขียนแสดงออกในลักษณะรูปแบบที่เรียบง่าย เข้าใจง่าย ไม่มีอารมณ์รุนแรงเหมือนงานชิ้นอื่น แสดงถึงความขมขื่นในการเตรียมพร้อมที่จะแสดงงานในครั้งนี้ของศิลปิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปิน Egon Schiele

ชื่อภาพ Self portrait with Raised arms, 1914

เทคนิค สีน้ำและดินสอสี

ขนาด 32*54 นิ้ว

ภาพ Self portrait with Raised arms เป็นผลงานในยุคแรกๆของชิลเล่ที่มีความโดดเด่นในการใช้เส้นที่บิดเบี้ยว การตัดทอนรูปทรงเป็นเหลี่ยมเป็นส้น แต่ยังคงแสดงให้เห็นถึงความแม่นยำเรื่องโครงสร้างทางกายวิภาค มีการสร้างมิติที่ไม่ซับซ้อนด้วยการใช้สีแปร่ง ชิลเล่ได้เขียนภาพตัวเองไว้หลายภาพ ภาพที่แสดงออกมาแต่ละภาพมีลักษณะที่แตกต่างกัน บางครั้งดูมีท่าทางหวาดระแวง เหม่อลอย ละเอียดใจ มีเพียงไม่กี่รูปที่ดูเป็นปกติตั้งหน้าบุคลิกทั่วไป จุดเด่นอีกอย่างในงานของชิลเล่ นอกจากใบหน้าที่แสดงอารมณ์ ชิลเล่มักเขียนมือที่มีการวางองค์ประกอบของนิ้วแต่ละนิ้วที่แปลก และเป็นเอกลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

"อนอเร็กเซีย"

โลกในอุดมคติของสาวอยากสวยเพราะเมื่อเปิดโทรทัศน์หรือเมื่อกาขึ้นแล้วพบว่านางแบบตัวจริงส่วนใหญ่ก็มีหุ่นผอม เปรี้ยวบาง สื่อต่างๆที่ต่างเน้นย้ำให้เห็นว่า ความผอมคือสิ่งที่สวยงาม คนที่จะสวยต้องมีรูปร่างที่ผอมบางเท่านั้นและรูปร่างเช่นนี้ได้กลายเป็นต้นแบบแห่งความงามที่หลายคนใฝ่ฝัน บางคนยอมทรมานร่างกายด้วยการอดอาหาร จนเป็นสาเหตุของโรคกลัวอ้วน อนอเร็กเซีย โรคอันตรายของคนอยากสวย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

ศิลปะเป็นสิ่งทั้งงดงาม และทรงคุณค่า ศิลปะถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยตัวศิลปิน เพื่อแสดงออกถึงความคิดและอารมณ์ความรู้สึก ศิลปินได้นำเอารูปทรง (Form) คือ องค์ประกอบทางรูปธรรม และเนื้อหา (Content) คือ องค์ประกอบทางนามธรรมและทัศนธาตุต่างๆมาประกอบกันจนเกิดเป็นภาพที่สามารถสื่อความหมาย ความคิดของศิลปิน ผ่านการสร้างสรรค์ศิลปะที่เกิดจากจินตนาการของศิลปินจนสำเร็จเป็นผลงานออกสู่สายตาผู้ชม

ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานชุด “ อนอเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย “ เป็นการเสนอจินตภาพทางความคิดในรูปแบบของงานทัศนศิลป์ เริ่มต้นความบังคลาจากพฤติกรรมของผู้หญิงทั้งหลายที่ถูกครอบงำด้วยอุดมการณ์แห่งความผอม ผ่านการรับรู้และสัมผัส นำไปสู่การพิจารณา คั่นคว้าหาข้อมูล เหตุผลสนับสนุน เพื่อแก้ปัญหาและกำหนดแนวความคิดเพื่อสร้างจินตภาพกับเหตุผลให้สมดุลออกมาเป็นผลงานที่สมบูรณ์

การหาข้อมูล

ข้อมูลที่ข้าพเจ้าได้รับมาจากประสบการณ์การสัมผัสกับพฤติกรรมของวัฒนธรรมความผอม ในสภาพแวดล้อมรอบๆตัว อีกทั้งมาจากการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือและเอกสารรวมทั้งทางระบบอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ต่างๆที่กว้างขึ้น เมื่อรวบรวมข้อมูลได้มากพอจึงนำมาสร้างสรรค์ จัดองค์ประกอบขึ้นใหม่โดยให้ความสำคัญกับความอิสระในการจัดวาง ด้วยจินตนาการที่สอดคล้องกับแนวความคิด

การสร้างภาพร่าง

ข้อมูลที่รวบรวมมาทั้งหมดได้บวกกับจินตนาการที่ปรุงแต่งส่วนตัวและการศึกษาค้นคว้าผสมผสานเข้าด้วยกัน จะนำเข้าสู่การสร้างภาพร่างอย่างหายๆในขั้นต้น โดยการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

1. การเลือกสรรข้อมูลที่สอดคล้องกับความคิด การนำเอารูปลักษณะบุคลิกของคนที่เป็นโรค “อนอเร็กเซีย” มาคลี่คลาย ตัดทอน และการสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ให้สอดคล้องกับแนวความคิด
2. การสร้างภาพร่างจากรูปทรงที่ได้รับมาจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลมาผสมผสานกับจินตนาการเพื่อมาจัดองค์ประกอบด้วยลักษณะเฉพาะตัว และการเพิ่มเติมแก้ไขในชิ้นงานที่ยังไม่สมบูรณ์ให้ลงตัวตามความต้องการ
3. การวิเคราะห์ผลงาน เมื่อกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ผลงานภาพร่างในแต่ละชิ้นอาจเกิดข้อผิดพลาดทางทัศนธาตุบางประการขึ้นได้ เมื่อได้วิเคราะห์ข้อดีข้อเสียแล้วจึงทำการปรับปรุงแก้ไข
4. การสร้างผลงานจริงสามารถสร้างสรรค์ผลงานให้ได้อารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการ ในรายละเอียดของผลงานจริงอาจแตกต่างไปจากภาพร่าง หากแต่ยังอยู่ในโครงสร้างโดยรวมของภาพร่างโดยประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 1-5

ภาพร่างชุดที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 5 ชิ้น ซึ่งรูปแบบมาจากภาพนางแบบในนิตยสารที่มีรูปร่างผอมบาง ขาววโนท่าทางต่างๆ มาดัดแปลงต่อเติมสร้างรูปทรงใหม่และตัดทอนชิ้นใหม่ จากข้อมูลต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้รับ ให้เกิดขึ้นใหม่เป็นภาพลักษณ์เชิงสร้างสรรค์ และจินตนาการ

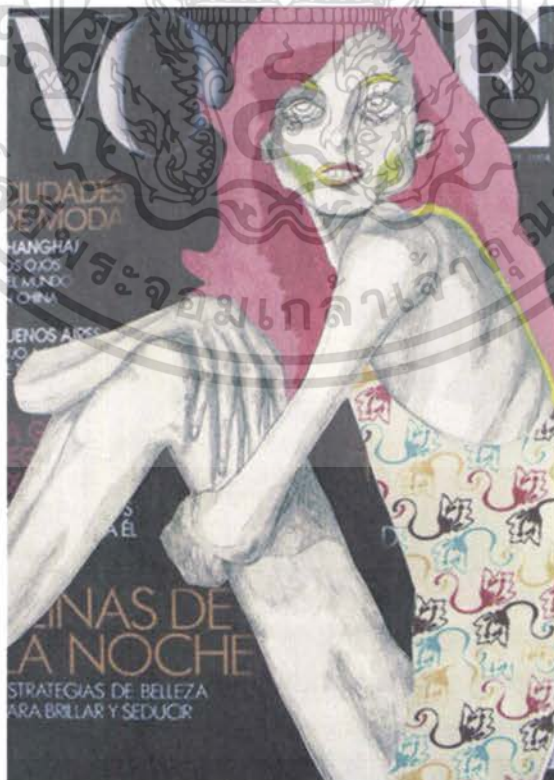
ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานจริง คือ ภาพร่างที่ 2 และ 3 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดองค์ประกอบและเรื่องราวที่สอดคล้องกับแนวคิดมากกว่าชิ้นอื่นๆ มี figure ที่ดูให้ความรู้สึกและน่าสนใจ รวมทั้ง background ที่สอดคล้องกับ figure และสีสันของภาพที่ดูสมคูลกว่าชิ้นอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2
ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพร่างชั้นที่ 1-5

ภาพร่างชุดที่ 2 มีจำนวนทั้งหมด 5 ชิ้น ปัญหาจากการทำงานชุดที่แล้วเกิดจากการที่ยังไม่สามารถหาแบบของคนที่เป็นโรคนีมาได้อย่างสมบูรณ์เท่าไรนัก ทำให้ภาพที่ออกมายังไม่สามารถบ่งบอกเรื่องราวตามเนื้อเรื่องได้คืบคั้น สำหรับชุดนี้ข้าพเจ้าจึงได้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว และสามารถทำให้เกิดการพัฒนาคือ สำหรับ figure คูให้ความรู้สึกถึงโรค อนุเร็กเซีย ได้ดีขึ้น สามารถถ่ายทอดเรื่องราวตามเนื้อเรื่องได้คืบคั้น รวมทั้งการใช้สีและท่าทางของ figure และองค์ประกอบที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานจริง คือ ภาพร่างที่ 3 และ 5 ทั้งนี้เนื่องจากทั้ง สองชิ้นนี้มี figure ที่มีท่าทางและรูปแบบที่น่าสนใจและให้สื่อถึงความรู้สึกตามเรื่องราวได้ดี รวมถึงสีต่างๆที่นำมาใช้สามารถเข้ากันได้ดีกว่าชิ้นอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3
ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพร่างชั้นที่ 1-5

ภาพร่างชุดที่ 3 มีจำนวนทั้งหมด 5 ชิ้น ซึ่งแบบร่างชุดนี้มีความสอดคล้องระหว่างรูปทรงและเนื้อหา มากยิ่งขึ้น การจัดวาง figure และ โครงสร้าง เป็นต้น รูปแบบและเทคนิค บรรยายภาพของสี รวมทั้ง figure มีความหลากหลายและสัมพันธ์กันมากขึ้น รวมทั้งน่าสนใจและสามารถบอกเล่าเรื่องราว ของเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานจริง คือ ภาพร่างที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจากทั้ง สองชิ้นนี้มี figure ที่มีท่าทาง และรูปแบบที่น่าสนใจและให้สื่อถึงความรู้สึกตามเรื่องราวได้ดี รวมถึงสีต่างๆที่นำมาใช้สามารถ เข้ากันได้ดีกว่าชิ้นอื่นๆ และมีการพัฒนารูปแบบได้ดีกว่าชิ้นอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4
ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพร่างชั้นที่ 1-5

ภาพร่างชุดที่ 4 มีจำนวนทั้งหมด 5 ชิ้น ซึ่งแบบร่างชุดนี้ background ที่แตกต่างกับชุดอื่นๆมีการพัฒนาในส่วนของ background ให้เข้ากับตัว figure และสอดคล้องกับเรื่องราวได้ดีขึ้นกว่าชุดก่อนๆ และมีการเพิ่มเติมความน่าสนใจตัวในส่วนของเสื้อผ้าของตัว figure ให้น่าสนใจยิ่งขึ้น และมีลูกเล่นมากขึ้น

ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานจริง คือ ภาพร่างที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจากทั้ง ชิ้นนี้มี figure ที่มีท่าทางและรูปแบบที่น่าสนใจและให้สื่อถึงความรู้สึกตามเรื่องราวได้ดี รวมถึงสีต่างๆที่นำมาใช้สามารถเข้ากันได้ดีกว่าชิ้นอื่นๆ และมีการพัฒนารูปแบบได้ดีกว่าชิ้นอื่นๆ และมี background ที่สอดคล้องกับเนื้อหาได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

กระบวนการภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

การพิมพ์ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม เป็นระบบการพิมพ์ที่มีขั้นตอนการทำงานที่ง่าย สามารถจำแนกออกได้ 3 ขั้นตอนคือ

1. การเตรียมแม่พิมพ์
2. การสร้างแม่พิมพ์
3. การพิมพ์

1. การเตรียมแม่พิมพ์

กระบวนการเตรียมแม่พิมพ์ จัดเป็นปัจจัยที่สำคัญอันดับแรกของการพิมพ์สกรีน โดยเริ่มศึกษาเรียนรู้ตั้งแต่หลักของการพิมพ์ตะแกรงไหมเบื้องต้น การพิจารณาเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์และขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงานก่อนการทำแม่พิมพ์ ได้แก่ การเลือกใช้กรอบและผ้าสกรีน วิธีการขึงบล็อกจนถึงวิธีการล้างทำความสะอาดบล็อก ทั้งนี้ สามารถแบ่งขั้นตอน วิธีการปฏิบัติได้ 2 ขั้นตอนดังนี้

- การขึงบล็อก
- ขั้นตอนการทำความสะอาดบล็อก

การขึงบล็อก

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้

- กรอบไม้
- แถบพลาสติก
- คีมจับผ้า
- ผ้าสกรีนเบอร์ 77 โดยประมาณ
- ตัวยิงลวดสำหรับกรอบไม้

หมายเหตุ ผ้าสกรีนเบอร์ 70 ถึง 80 เหมาะกับงานสกรีนของข้าพเจ้าเพราะผ้ามีความละเอียดปานกลางซึ่งแบบแม่พิมพ์ของชิ้นงานก็มีความละเอียดปานกลางเช่นกัน แต่ถ้าแม่พิมพ์เป็นเม็ดสกรีนที่มีขนาดเล็กมาก ก็ควรใช้ผ้าสกรีนเบอร์ 90 ขึ้นไปเพราะผ้าจะมีความละเอียดมากขึ้น

ขั้นตอนการขึงบล็อก

1. ตัดผ้าสกรีนที่มีขนาดใหญ่กว่าวงนอกของกรอบด้านละ 2-3 นิ้ว วางผ้าสกรีนให้เสมอแนวกรอบวงนอกทั้งสองด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ใช้ตัวยิง ยิงที่มุมบนซ้าย ในลักษณะเฉียง 45 องศาประมาณ 2 – 3 ตัว แล้วดึงผ้ามาทางมุมขวาบน ยิงผ้าที่มุมขวา จากนั้นเชื่อมกันระหว่างมุมซ้ายไปบนขวา
3. ต่อจากนั้นดึงผ้ามามุมล่างซ้าย ยิงผ้าที่มุมแล้วยิงเชื่อมจากมุมบนซ้าย ไปมุมล่างซ้าย
4. เสร็จแล้วดึงผ้ามามุมล่างขวา โดยดึงในลักษณะทแยง ใช้ตัวยิงที่มุม
5. ดึงผ้าเป็นช่วงๆ แล้วเริ่มยิงจากล่างซ้ายไปขวา ต่อจากนั้นยิงที่มุมขวาบน ลงมาข้างล่างจนครบทั้งสองด้าน
6. เสร็จแล้วใช้คัทเตอร์ตัดชายผ้าที่เหลือให้เสมอรอบ จากนั้นนำไปทำความสะอาดก่อนการนำไปใช้งาน

ขั้นตอนการทำความสะอาดผ้าสกปรน

ผ้าสกปรนที่ซิงลงบนกรอบเสร็จใหม่ๆ ยังมีคราบสกปรกและ ไขมันติดอยู่ ดังนั้น ก่อนที่จะนำบล็อคไปสร้างแม่พิมพ์ ควรล้างทำความสะอาดก่อน ซึ่งเมื่อนำบล็อคไปสร้างแม่พิมพ์แล้วจะสามารถสร้างแม่พิมพ์ได้ง่าย แม่พิมพ์มีความทนทาน สามารถพิมพ์งานได้จำนวนมากๆ และมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน โดยมี

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้

- บล็อคที่ซิงเสร็จเรียบร้อยแล้ว
- คริมขัดผ้าสกปรน
- น้ำยาล้างไขมันผ้าสกปรน
- แปรงขนนุ่ม
- ฟองน้ำ
- ไครเออร์

1. ทำสกปรนให้เปียกด้วยน้ำสะอาด ใช้แปรงขนนุ่มจุ่มคริมขัดผ้าลงบนสกปรนแล้วขัดเป็นวงกลม หรือ ก้นหอยให้ทั่วทั้งสองด้าน ทิ้งไว้ประมาณ 3 – 5 นาที
2. ล้างออกด้วยน้ำสะอาด (คริมขัดผ้านี้จะช่วยให้กำจัดและแผ่ฟิล์มต่างๆ เกาะติดกับผ้าสกปรนดียิ่งขึ้น)
3. เสร็จแล้วใช้ฟองน้ำชุบน้ำยาล้างไขมัน เช็ดทำความสะอาดสกปรนทั้งสองด้าน เพื่อขจัดคราบสิ่งสกปรกและ ไขมัน ทิ้งไว้ประมาณ 3 – 5 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ถ้างอกด้วยน้ำสะอาดอีกครั้ง จากนั้นนำไปเป่าด้วยไดรเออร์ หรือนำไปตากแดดให้แห้งก็ได้
สกรีนที่พร้อมจะนำไปสร้างแม่พิมพ์ได้ทันที

หมายเหตุ 1. คริมขัดผ้าให้ใช้เพียงครั้งเดียวกับสกรีนที่ซึ่งเสร็จใหม่ๆ เท่านั้น

2. น้ำยาล้างไขผ้าให้ใช้ทุกครั้ง ทั้งก่อนและหลังการสร้างแม่พิมพ์สกรีน

การสร้างแม่พิมพ์

ข้าพเจ้าได้ใช้หมึกดำที่มีคุณสมบัติกันน้ำ ในการทำแม่พิมพ์ โดยใช้ที่ภูกันแดดลงบนกระดาษไข ให้เป็นรูปทรงของต้นไม้ เพื่อที่จะใช้การทับกันของสีแล้วจะเกิดระยະหน้า หลังขึ้น เมื่อทำแม่พิมพ์เสร็จแล้วควรตรวจสอบดูว่าหมึกที่ใช้ทำแม่พิมพ์มีความเข้มข้นน้อยแค่ไหน โดยการนำแม่พิมพ์ไปส่องกับแสงดูถ้าหากแสงทะลุผ่านมาได้ก็ควรนำกลับไปผสมหมึกใหม่อีกครั้ง

การสร้างแม่พิมพ์โดยวิธีการถ่ายด้วยแสง (Exposure)

การสร้างแม่พิมพ์วิธีกาอัด (Emulsion Direct system)

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้

- บล็อกที่ซึ่งและทำความสะอาดผ้าสกรีนเรียบร้อยแล้ว
- พัดลม
- กาวอัดสีฟ้าและสาร ไวแสง
- ตู้ถ่ายสกรีน
- รางปาด และยางปาด
- ผงล้างกาอัด
- แบบถ่าย หรือต้นแบบ

หมายเหตุ กาวอัดสีฟ้ามีความสามารถเก็บรายละเอียดของต้นแบบได้ในระดับปานกลางและมีความคงทนต่อการสกรีนหลายๆ ครั้ง ซึ่งเหมาะก็กับลักษณะของต้นแบบของข้าพเจ้า

ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. ผสมกาวอัดสีฟ้ากับสารไวแสงในอัตราส่วน กาวอัดสีฟ้า 500 กรัม ต่อ สารไวแสง 5 ฝ่าเล็ก และคนให้เข้ากัน ทิ้งไว้ให้กาวเซตตัวประมาณ 1 ชั่วโมง
2. เคลือบกาวอัดที่ผสมแล้วลงบนสกรีน โดยเลือกใช้รางปาด หรือ เครื่องปาดกาวตามความเหมาะสม
3. นำสกรีนเข้าห้องมืดที่มีแสงสีส้ม จากนั้นให้เป่าด้วยลมเย็น หรือลมอุณหภูมิต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

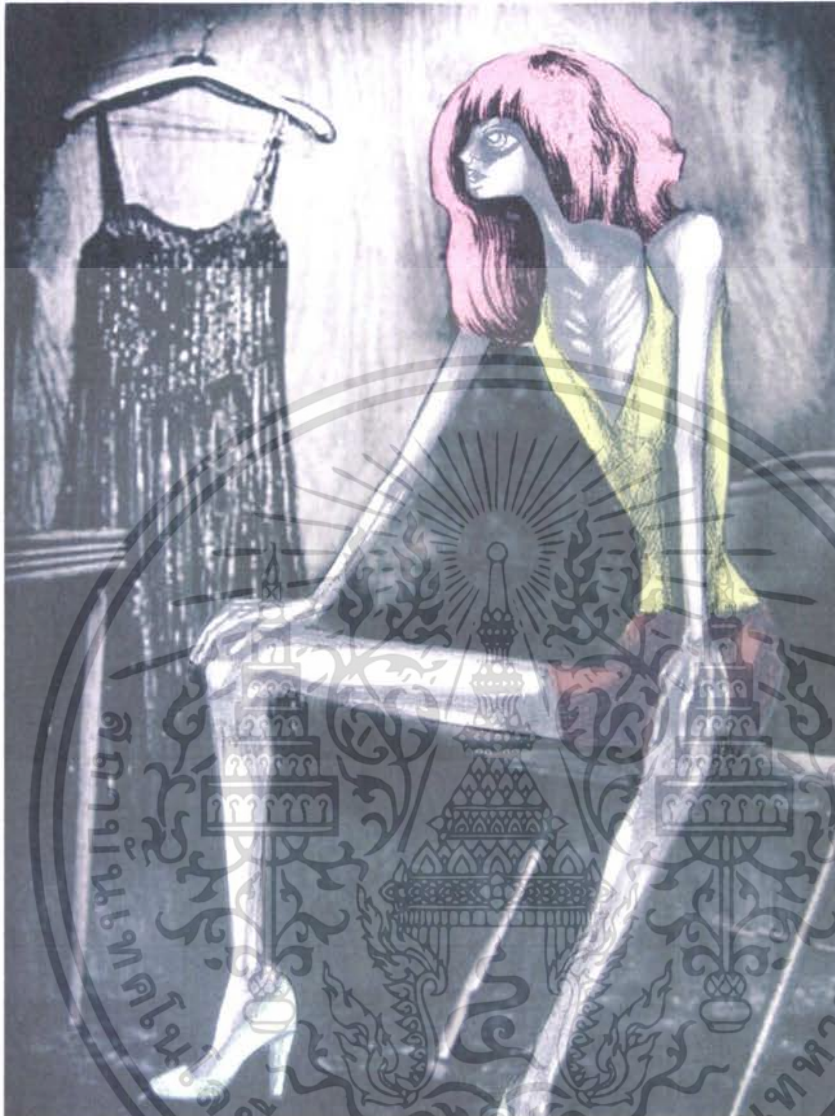
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานแต่ละชิ้นในโครงการ ศิลปนิพนธ์ชุด “ อนุเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย ได้สร้างจากความรู้ขั้นมูลฐานทางศิลปะของข้าพเจ้า รวมเป็นทัศนธาตุและสุนทรียภาพในผลงานซึ่งได้รับเปลี่ยนไปตามเรื่องราวที่สอดคล้องกับแนวความคิด บวกกับจินตนาการที่ข้าพเจ้ารังสรรค์ขึ้น คือ เกิดจากการนำ figure คนที่เป็น โรคอนอเร็กเซีย นำมาดัดแปลงต่อเติมให้เกิดความเป็นเฉพาะตัวของข้าพเจ้าและนำมาจัดองค์ประกอบในท่าทางต่างๆ เพื่อความเข้าใจอย่างกระจ่างชัดในผลงาน ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์ทัศนธาตุและการแทนค่าความหมาย ข้าพเจ้าได้นำผลงานทั้ง 6 ชิ้น มาวิเคราะห์องค์ประกอบดังนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

การวิเคราะห์ทัศนธาตุ แสดงเนื้อหาขององค์ประกอบความหมายของทัศนธาตุต่างๆซึ่งแสดงออกอย่างชัดเจนในผลงาน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเน้นให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จนทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในเรื่องราว รวมถึงเนื้อหาต่างๆของผลงาน โดยการวิเคราะห์และจำแนกส่วนประกอบของทัศนธาตุดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ชื่องาน “อนอเร็กเซีย” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย I

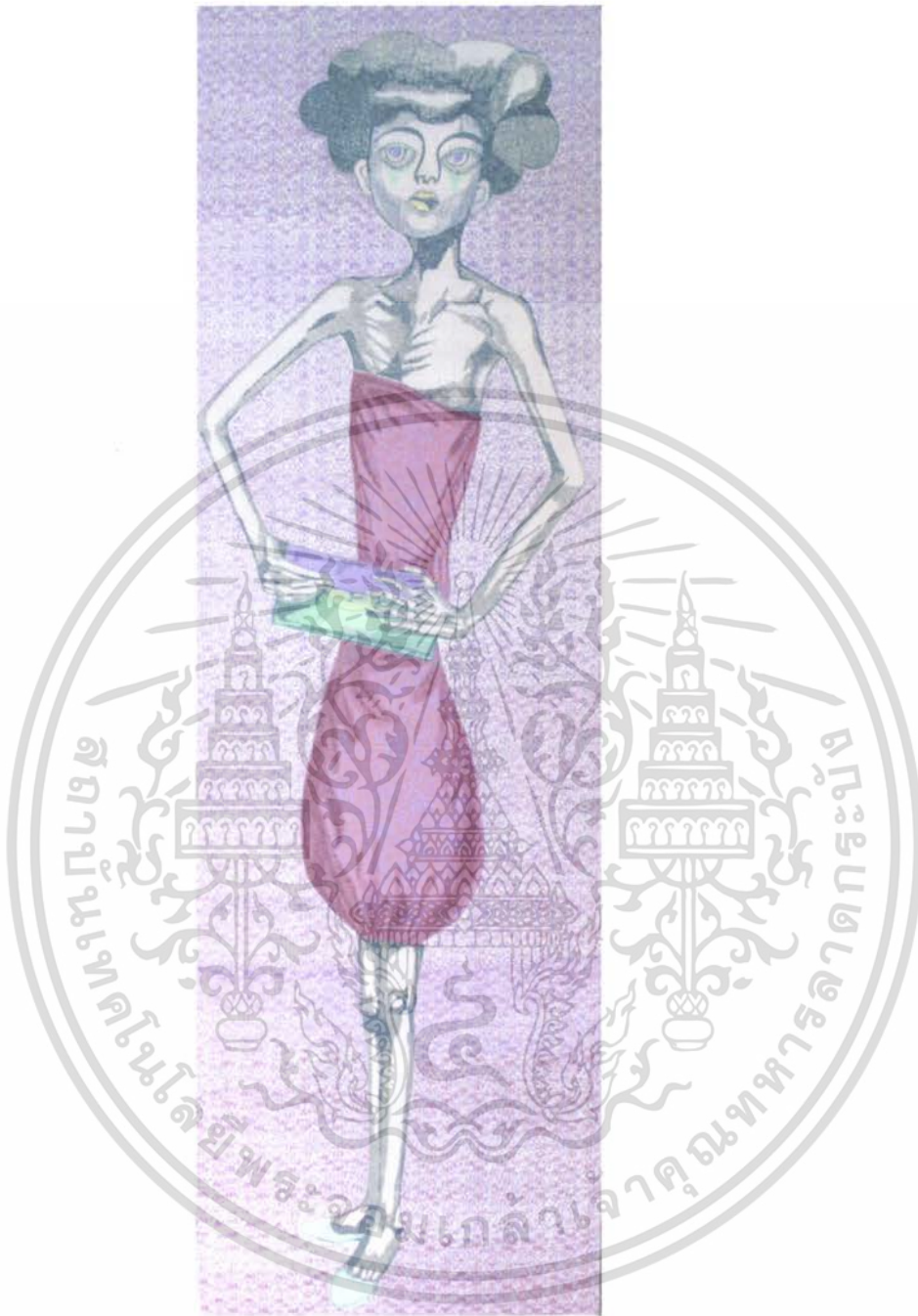
เทคนิค Silk Screen

ขนาด 60×80

ปี พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

ชื่องาน “อนอเรียกเซีย” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 2

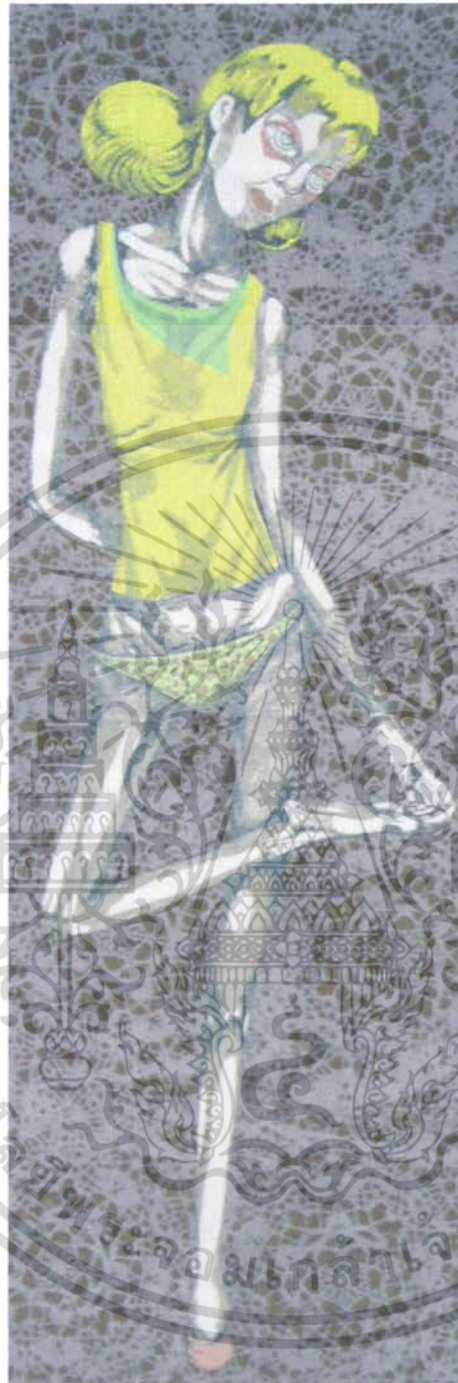
เทคนิค Silk Screen

ขนาด 60×180

ปี พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

ชื่องาน “อนอเมริกันในโลกในอุคมคติของสาวอยากสวย 3

เทคนิค Silk Screen

ขนาด 60×180

ปี พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

ชื่องาน “อนอเมริกันในโลกของสาวอวยง 4

เทคนิค Silk Screen

ขนาด 60×180

ปี พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 5

ชื่องาน “ อนุเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอายุ 5

เทคนิค Silk Screen

ขนาด 60×180

ปี พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 6

ชื่องาน “อนอเร็กเซีย” โลกในอุดมคติของสาวอายุ 6

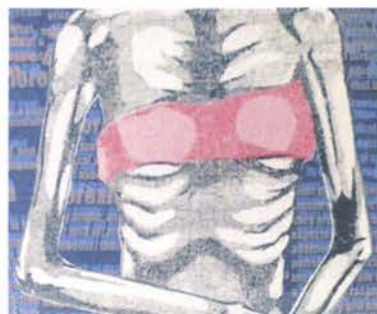
เทคนิค Silk Screen

ขนาด 63×182

ปี พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้นำเอาชิ้นงานชิ้นที่ 5 มาทำการวิเคราะห์ทัศนธาตุ ดังนี้

รูปทรง (Forms)

รูปทรงของโครงสร้างของคน เกิดจากโครงสร้างของคนที่เป็น โรคอ้วนเร็กเซีย นำมาดัดแปลงให้เกิดความเป็นเฉพาะตัวของข้าพเจ้านี้เป็นรูปทรงหลักที่มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “ ออเอ็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย และในผลงานแต่ละชิ้นได้ถูกเปลี่ยนแปลงท่าทางอิริยาบถไปให้แตกต่างกันซึ่งมีเรื่องราวที่สอดคล้องกับแนวความคิดสำหรับงานชิ้นที่ 5 นี้ โครงสร้างของคนมีลักษณะที่ยืนอยู่ในท่าทางที่เศร้า หงอย ปลูก ไม่มีความสุขหน้าตาแสดงสีหน้าที่เป็นทุกข์ไม่ร่าเริงแจ่มใสมีลักษณะเป็น โรคอ้วนทุกข์อยู่ เหนื่อยล้า ท้อแท้ ซึ่งรายละเอียดในตัว ของโครงสร้างของคน นั้นได้บ่งบอกถึงอันตรายและความน่ากลัวของ โรคอ้วนเร็กเซีย โดยจะมีลักษณะผอม แห้งเข้ากระดูก สีผิวซีด ตาโหล หน้าตาเศร้าหมอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

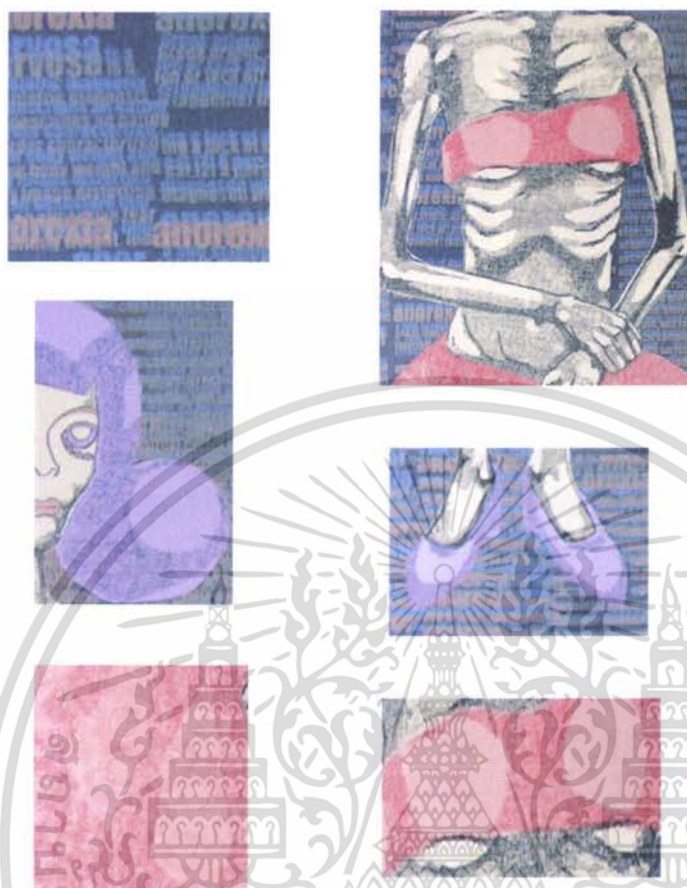
เส้น (Line)

เส้นเป็นองค์ประกอบหลักที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในผลงาน เป็นส่วนใหญ่ซึ่งได้นำมาใช้ ในการแสดง รายละเอียดและเพื่อกำหนดขอบเขตที่ชัดเจนของรูปทรง อีกทั้งยังใช้เพื่อสร้างระยะและเพื่อสร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวในภาพ สำหรับในงานของข้าพเจ้าชิ้นนี้ มีเส้นเป็นองค์ประกอบในส่วนของตัวโครงสร้างของคนใช้เส้นสานกันเพื่อให้เกิดเป็นรูปโครงสร้างและแสดงน้ำหนักในงานและเพื่อแสดงรายละเอียดต่างๆของโครงสร้างคนที่มีลักษณะของโรคอนอเรียกเซียที่มีความผอมแห้งเห็นกระดูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Tone)

น้ำหนักเป็นสิ่งที่ช่วยให้ เกิดความสมบูรณ์ของผลงานร่วมกับทัศนธาตุอื่นๆ น้ำหนักในงานของข้าพเจ้าเกิดจากการทับซ้อนกันของสีที่มีความเข้มใกล้เคียงกัน และบางครั้งก็เกิดจากสีที่มีความเข้มของสีต่างกันอย่างมากมาทับซ้อนกันเพื่อให้เกิดน้ำหนักอ่อนแก่จากน้ำหนักค่าของสีในลักษณะที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดน้ำหนักอ่อนแก่ของรูปทรง น้ำหนักเข้มและอ่อนจึงถูกใช้เพื่อให้เกิดการกระจายตัวของรูปทรงทั่วทั้งภาพ รวมถึงการสานเส้นเพื่อให้เกิดความเข้าอ่อนเป็นน้ำหนักในส่วน of รายละเอียดต่างๆ ในตัวโครงสร้างคน

น้ำหนักจะสร้างให้รูปทรงแต่ละรูปทรงเกิดความเป็นอิสระและทำให้ เกิดระยะและมิติที่ดูลึกและเคลื่อนไหว ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้ลักษณะดังกล่าวนี้ในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้า ความหลากหลาย ของน้ำหนัก ทำให้เกิดจุดเด่นและ ความสมบูรณ์ในภาพมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างถูกเว้นไว้ทำให้เกิดระยะกลางขึ้นในงาน รวมทั้งเป็นการสร้างจุดเด่นในงาน
พื้นที่ว่าง มีส่วนสำคัญในการช่วยเน้นให้เกิดรูปทรงเด่น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดมิติระยะใกล้ไกลและ
ลดความแน่น อึดอัด ทำให้งานดูสบายตาสมบรูณ์มากขึ้น สำหรับในงานชิ้นนี้ พื้นที่ว่างจะอยู่ใน
ส่วนของรายละเอียดที่เป็นเสื้อผ้า ผม รองเท้าของตัวโครงสร้างคนเพื่อให้เกิดระยะและทำให้ตัว
โครงสร้างคนเด่นขึ้นและไม่กลืนกับพื้นหลังมากเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colour)

สีเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะยุคนี้ สร้างความสะดุดตาและน่าสนใจ ความต่างของระดับอ่อนแก่ของสี ทำให้เกิดเป็นมิติ ความขัดแย้งกันของสีทำให้ ดูสนุกสนานไม่น่าเบื่อ สีที่ใช้ในแต่ละชิ้นจะมีความแตกต่างกัน แต่ในแต่ละชิ้นการใช้สีในแต่ละชิ้นนั้นข้าพเจ้าจะใช้สีที่อยู่ในโทนเดียวกันและสีที่ใช้ก็เป็นสีที่มีความเข้มใกล้เคียงกัน เมื่อนำสีทั้งสองมาทับซ้อนกันก็จะทำให้เกิดอีกสีหนึ่งขึ้น สำหรับในงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าจะเน้นเอาสีที่ตรงข้ามกันนำมาจัดให้อยู่คู่กัน โดยหลักจะใช้คู่สีส้ม ม่วงและน้ำเงินที่มีความตรงข้ามกันเพื่อให้เกิดน้ำหนักอีกน้ำหนัก การที่ข้าพเจ้าได้เลือกโทนสีส้ม น้ำเงินมาใช้สำหรับงานชิ้นนี้ซึ่งเป็นสีตรงข้ามกันนั้นก็เพื่อให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งใน

งานใช้สอดคล้องกันเนื้อเรื่องคือผู้ที่ต้องการสวยแต่ต้องทรมาณร่างกายตัวเองที่พอใจกับการเป็นโรคภัยเพียงเพื่อต้องการความสวย ซึ่งจริงๆแล้วความสวยต้องเป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วสวยงามสดใสงดงามซึ่งกับตรงกันข้ามกับสิ่งที่คนที่เป็น โรคนี้เป็นอยู่และสีของงานชิ้นนี้ทำให้อารมณ์ในงานมีอารมณ์เศร้าหมองไม่สดใสและดูเคร่งเครียด น่ากลัว คุณคน ซึ่งตรงกับเนื้อเรื่องในงานที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อเพราะคนที่มีความเป็น โรคนอนเรื้อรังจะมีอารมณ์และลักษณะคล้ายแบบนี้

การวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และสามารถนำมาใช้เป็นหลักปฏิบัติ เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะที่ก่อให้เกิดความกลมกลืนรวมทั้งสร้างความสมบูรณ์ให้เกิดขึ้นภายในผลงานทางศิลปะ ผลงานที่ข้าพเจ้านำมาวิเคราะห์คือ ผลงานชั้นที่ 5 ซึ่งประกอบไปด้วย ความกลมกลืน ความหลากหลาย ความสมดุล สัดส่วน ความโดดเด่น และ การเคลื่อนไหว ดังนี้

ผลงานชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.ความกลมกลืน (Harmony)

ในงานของข้าพเจ้ามีความกลมกลืน เนื่องจากบรรยากาศของภาพ โครงสร้างของสี และทิศทาง การเคลื่อนไหวของรูปทรง ตัวโครงสร้างของคนที่เกิดจากการสานเส้นเข้าไปเข้ามาและการใช้รูปทรงที่เข้าไปเข้ามาในส่วนของพื้นที่ที่เป็นตัวหนังสือที่เข้าไปเข้ามาตั้งเหล่านี้ช่วยส่งผลให้เกิดความกลมกลืนภายในผลงานของข้าพเจ้า ดูได้จากลูกศรในภาพที่มุ่งไปในทิศทางเดียวกันคือ ด้านบนของงานแสดงถึงความกลมกลืนในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

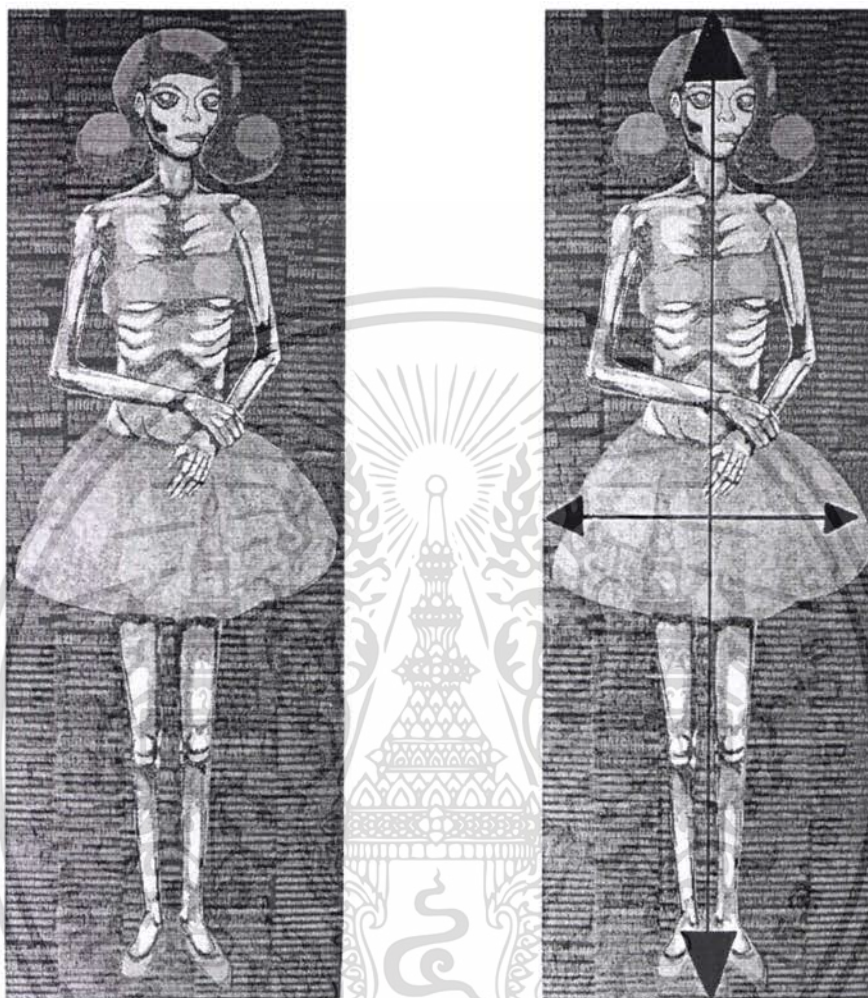
2.ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้านั้นเกิดจากรูปทรงของ โครงสร้างคนและรูปทรงของ ส่วนของพื้นหลังที่มีความแตกต่างกันอย่างมาก แต่ก็ไม่ได้มีความชัดเจนมากนักเพราะรูปทรงโดย ส่วนมากเกินจากการเข้าไปเข้ามาของรูปทรงนั้น แต่มีการจัดวางในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ใน แต่ละพื้นที่ในงานจะมีรายละเอียดที่เป็นพื้นผิวแตกต่างกันและความหลากหลายในงานเกิดจากรูปทรงต่างๆที่แตกต่างกันมาประกอบรวมกันเป็นรูปทรงของ โครงสร้างคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

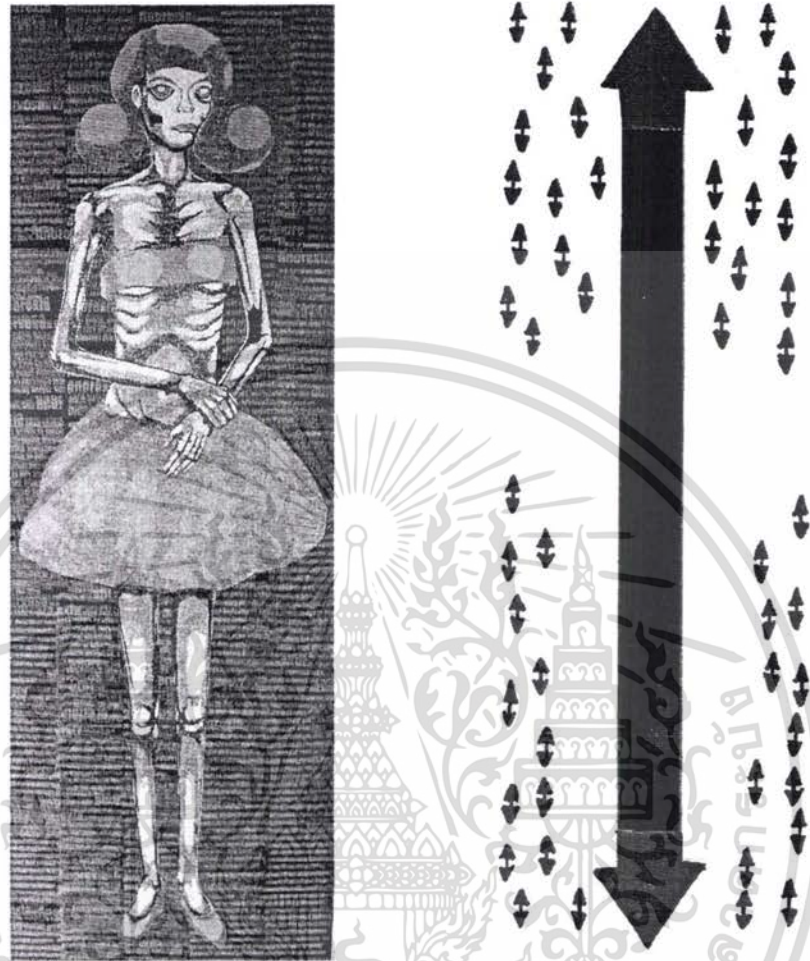
3.ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของภาพเห็นได้ด้วยการจินตนาการในการ ลากเส้นแกนในแนวตั้ง (VERTICAL AXIS) และเส้นแกนราบ (HORIZONTAL AXIS) จะพบว่ามีความเท่ากันอยู่ในระหว่าง 2 ด้าน เกิดเป็นความสมดุลซึ่งเหมาะสมสอดคล้องกับรูปแบบ และแนวความคิด ทำให้เกิดเอกภาพและไม่เอนเอียงมีความเท่ากันในทุกด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.สัดส่วน (Proportion)

ในงานของข้าพเจ้าชิ้นนี้สัดส่วนคือสัดส่วนของ โครงสร้างคนที่มีสัดส่วนที่เป็นสัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดในงานและมีสัดส่วนที่เป็นรายละเอียดเล็กๆอยู่ในช่วงของพื้นหลังของงานที่มีสัดส่วนเป็นส่วนน้อย โดยมีสัดส่วนของ โครงสร้างของคนเป็นหลักในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.ความโดดเด่น (DomInance)

ความเป็นเด่นในผลงานของข้าพเจ้าถูกกำหนดให้อยู่ตรงกลางของภาพซึ่งเป็นรูปทรงของโครงสร้างคนที่เป็นส่วนสำคัญที่สุดของภาพที่บอกเล่าเรื่องราวเนื้อหาที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อได้เป็นอย่างดี ตัวโครงสร้างคนจะแสดงลักษณะของท่าทาง หน้าตา บุคลิกต่างๆที่บ่งบอกถึงอาการของคนที่เป็นโรคออโรเร็กเซียซึ่งจะทำให้ผู้ชมงานสามารถเข้าใจในงานและเข้าถึงอารมณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อออกไปได้ดีที่สุด

ความโดดเด่นในงานของข้าพเจ้าในชั้นนี้จึงอยู่ที่ตัวโครงสร้างของคนเพราะอยู่ตรงจุดกลางและเป็นองค์ประกอบส่วนที่ใหญ่ที่สุดในชิ้นงานรวมทั้งในส่วนของโครงสร้างคนมีการใช้สีที่ตัดกันอย่างเห็นได้ชัดเลยเป็นการเพิ่มความโดดเด่นให้กับตัวโครงสร้างคนอีกด้วยรวมทั้งมีการสานเส้นซ้อนไปซ้อนมาทำให้เกิดการแยกการระหว่างตัวโครงสร้างและพื้นหลังได้อย่างชัดเจนทำให้ตัวโครงสร้างคนมีความโดดเด่นมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ภายในงานของข้าพเจ้ามีการเคลื่อนไหวอยู่ในส่วนของพื้นหลังที่เป็นตัวหนังสือ โดยมีการใช้สีซ้อนกัน ไปมาผลของการทับซ้อนของสีทำให้เกิดการเคลื่อนไหวในส่วนของพื้นหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “ อนุเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวยของข้าพเจ้า เรื่องราวและรูปแบบต่างๆ ได้ถูกพัฒนาเปลี่ยนแปลง แก้ไข ให้สอดคล้องกับอารมณ์ และแนวความคิดอยู่ตลอดเวลา ร่วมกับการทดลองหาเทคนิคต่างๆ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับผลงาน โดยมีแนวความคิดหลักในเรื่องของโรคกลัวอ้วนที่ชื่อว่าโรค"อนุเร็กเซีย"

ที่กลายเป็นโลกในอุดมคติของสาว ๆ เพราะเมื่อเปิดโทรทัศน์หรือเมื่อกาขึ้นแล้วพบว่านางแบบตัวจริงส่วนใหญ่มีหุ่นผอม เปรี้ยวบาง และสื่อต่างๆ ที่ต่างเน้นย้ำให้เห็นว่า ความผอมคือสิ่งที่สวยงาม คนที่จะสวยต้องมีรูปร่างที่ผอมบางเท่านั้นและรูปร่างเช่นนี้ได้กลายเป็นต้นแบบแห่งความงามที่หลายคนใฝ่ฝัน บางคนจึงยอมทรมานร่างกายด้วยการอดอาหาร จนเป็นสาเหตุของโรคกลัวอ้วนที่มีชื่อว่า อนุเร็กเซีย โรคอันตรายของคนอยากสวย

การสร้างผลงานศิลปะชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำเสนอรูปแบบ ผลงานที่สอดคล้องกับแนวความคิด ซึ่งได้รับอิทธิพลต่างๆ จาก สื่อ ข่าวสาร และประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสรู้ บวกกับจินตนาการส่วนตัวโดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางภาพพิมพ์โดยเทคนิคซิลค์สกรีน

(SilkScreen)ซึ่งได้เสนอผลงานขั้นตอนและวิธีการในการสร้างสรรค์ตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลการสร้างภาพร่าง รวมถึงวิธีการพิมพ์ภาพผลซึ่งสื่อออกมาในทางเสียดสี ประชดประชัน ผลงานศิลปะชุดนี้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของ การพัฒนา การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า เพื่อเป็นกำลังใจ และแรงผลักดันให้เกิดการสร้างสรรคศิลปะต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ ในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้พบปัญหาที่เกิดขึ้นจากสาเหตุการสร้างภาพร่างที่ไม่สมบูรณ์ คลุมเครือ จึงก่อให้เกิดปัญหาในการทำงานจริง ทำให้เกิดความสับสนถึงเล และไม่แน่นอนและอีกทั้งปัญหาที่เกิดจากขั้นตอนกระบวนการทำงานทางเทคนิคซิลค์สกรีนเช่น ไฟที่ดูฉายสว่างไม่เท่ากันทำให้เกิดปัญหาในการฉายบล็อกได้ไม่ดีเท่าที่ควร วิธีการทำภาพพิมพ์นั้นมีขั้นตอนที่ละเอียดและจุกจิก ซึ่งต้องทดลองทำและใช้ประสบการณ์ต่างๆ เหล่านั้นมาแก้ไขด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ ควรทำความเข้าใจในเนื้อหาที่นำเสนอหัวข้อศิลปะนิพนธ์ให้ดีเสียก่อน ศึกษาหาข้อมูลให้รอบด้าน เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างภาพร่างให้ได้สมบูรณ์ และในการสร้างภาพร่างควรสร้างในได้สมบูรณ์ละเอียดลงตัวและมีความเข้าใจในภาพร่างนั้นๆ ได้อย่างคลี่คลาย และสำหรับปัญหาทางด้านเทคนิคนั้นต้องใช้ความละเอียด รอบคอบในการทำงานอย่างมากและต้องมีสมาธิในการทำงานที่ตรงรวมถึงประสบการณ์ในการทำงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- www.dmh.go.th/sty_libnews/news/view.asp?id=6423 - 23k -(01/01/2550)
- hilight.kapook.com/view/4552 - 25k(15/01/2550)
- www.kluaynamthai.com/nursery/modules.php?name=Forums&file= (15/01/2550)
- www.healthsquare.org/news.php?id=746714 - 10k (18/01/2550)
- www.mthai.com/square/news/news10034.html - 88k -(18/01/2550)
- www.ra.mahidol.ac.th/faculty/thai/webboard/answer.php?ids=7752 - 17k -(22/01/2550)
- www.healthsquare.org/news.php?id=746726 - 12k(22/01/2550)
- www1.matichonmultimedia.com/~matichon/news_detail.php?id=22/01/2550
- www.bigbrotherthailand.com/board/viewtopic.php?start=20&t=31636 - 113k -(22/01/2550)
- [www.thaimental.com/modules.php?name=Forums&file=posting&m\(22/01/2550\)](http://www.thaimental.com/modules.php?name=Forums&file=posting&m(22/01/2550)

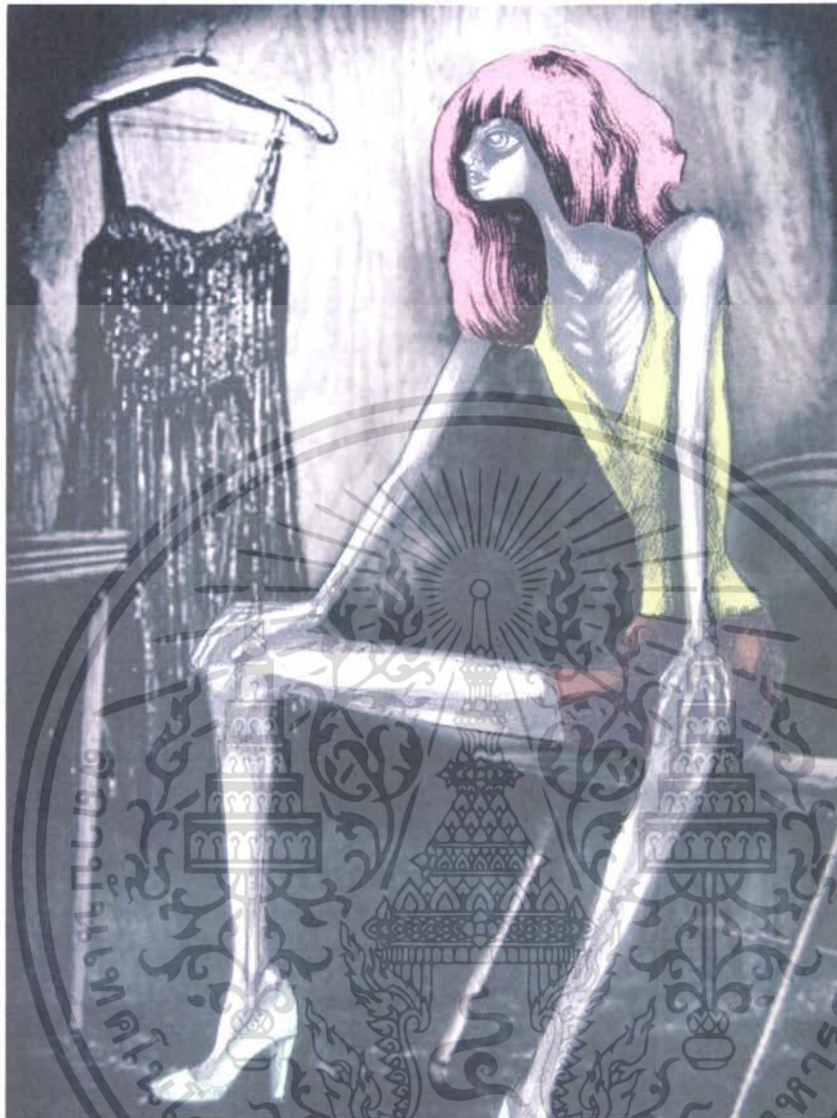

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน	“อนอเร็กเซีย” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 1
เทคนิค	Silk Screen
ขนาด	60 x 180 เซนติเมตร
ปี พ.ศ	2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน	“ อนอเร็กเซียว ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 2
เทคนิค	Silk Screen
ขนาด	60 x 180 เซนติเมตร
ปี พ.ศ	2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน	“ อนอเร็กเซีย ” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 3
เทคนิค	Silk Screen
ขนาด	60 x 180 เซนติเมตร
ปี พ.ศ	2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน	“ อนอเร็กเซีย ” โลกในอุคมคตของสาวอยากสวย 4
เทคนิค	Silk Screen
ขนาด	60 x 180 เซนติเมตร
ปี พ.ศ	2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 5

ชื่อผลงาน	“อนอเร็กเซีย” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 5
เทคนิค	Silk Screen
ขนาด	60 x 180 เซนติเมตร
ปี พ.ศ	2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะจีนที่ 6

ชื่อผลงาน	“อนอเร็กเซีย” โลกในอุดมคติของสาวอยากสวย 6
เทคนิค	Silk Screen
ขนาด	60 x 180 เซนติเมตร
ปี พ.ศ	2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ปิยนุช ศรีคุณประภา

เกิด 31 มีนาคม 2529

ที่อยู่ 238-244 ลาดพร้าว 122 แขวง-เขตวังทองหลาง กทม.10310 โทร.02-542-2442

การศึกษา

- โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา
- โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์
- ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2548 - ร่วมแสดง MINI MINI ART
- 2549 - ร่วมแสดง Thai-Japanese Contemporary Art Exchange Program 2007 No Picnic Printed
- 2550 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมรุ่นเยาว์ครั้งที่ 24
- 2550 - ร่วมแสดงศิลปกรรม "นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต" ครั้งที่ 19

เกียรติประวัติ

- ทูลส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้